

521,838

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

NÉPLAP

MAI SZÁMBÓL

Nemzetközi szemle (2. oldal). — A második negyedévi terv mérlege (3. oldal). — Az Alkotmány nyomában (3. oldal). — Nyílt levél Magyar János vértesi dolgozó paraszthoz (4. oldal). — Párt és pártépítés (5. oldal). — A kommunizmus építésének országából (6. oldal). — A begyűjtési verseny állása (7. oldal). — Olimpiai hírek (8. oldal).

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. ÉVFOLYAM, 169. SZÁM.

ÁRA: 50 FILLER

VASARNAP, 1952 JULIUS 20.

Harc a gabonabegyűjtés sikeréért

Hajdú-Bihar tanácsai az aratás gyors lebonyolításában általában jó munkát végeztek, de szükség, hogy a begyűjtés teljes sikere érdekében jobban gyorsítsák a cséplés munkáját és a tavalyi hibákból tanulva, szigorítsák az ellenőrzést és erélyesebben torolják meg a mulasztásokat. Nem szabad egy percet sem figyelmen kívül hagyni, hogy a begyűjtés határidő előtti teljesítését meggyőzően nem tudja végrehajtani, csak abban az esetben, ha meggyorsítjuk a cséplés munkáját. Itt van a siker kulcsa.

Ezzel szemben azt tapasztaljuk, hogy a megye gépállomásaiban egy része nem tudja teljes erővel támogatni a cséplés gyorsítását, mert nem hajította végre idejében a cséplőgépjavitási tervét. Csak két példa: a debreceni gépállomáson tíz cséplőgépet várja meg a javítást, a hajdúböszörményi gépállomáson pedig három cséplőgépet állódogál és a gépállomások igazgatójának kijelentése szerint két hét múlva várható a kijavításuk. A megye több gépállomáson is találhatók még ilyen állódogáló cséplőgépek és ez komolyan veszélyezteti a cséplési tervünk gyors végrehajtását. Ezekhez az elkésztett gépjavitásokhoz, ha hozzávesszük a már szétírt hátrahagyott, de a rossz gépjavitás miatt ott egy időre leállt cséplőgépeket, rá kell döbbenünk, hogy a legerélyesebb intézkedésekkel, erőnk minden megfeszítésével tudunk csak eleget tenni annak a versenyszerződéseknek, melyet Hajdú-Bihar kötött Szolnok megyével.

A versenyszerződés ezt mondja: A cséplést termelősövetkezeteknél augusztus 10-ig az egyéni parasztnál augusztus 15-ig befejezzük. Gabonabegyűjtési tervünket termelősövetkezeteknél augusztus 11-ig, az egyéni dolgozóknál augusztus 15-ig 100 százalékra teljesítjük.

Ehhez a teljesítéshez elengedhetetlenül szükséges, hogy cséplőgépeinket teljes mértékben tudjuk üzemeltetni. Ezt pedig úgy érhetjük el, ha gondoskodunk arról, hogy a még ki nem javított gépeket minél rövidebb idő alatt helyezzük üzembe és a mozgó javítóműhelyek, és körzeti szerek pedig éjjel-nappali munkával kuszabölgéj ki a cséplőgépjavitásokat. Ha ez nem történik meg és vonatottan halad a cséplés, akkor nem tudunk gyors begyűjtést csinálni, mert a begyűjtés a cséplőgépnél kezdődik.

A gépállomásokra tehát nagy feladat hárul, de nagy feladat várja a begyűjtő szerveket is. A földművelészsövetkezeteknek, valamint a Terményforgalmi Vállalatnak is sokkal alaposabban fel kell készülniük az „aranyfolyam” áradásának befogadására, mint az elmúlt esztendőben. A terményfelvásárlóknak világosan kell látniuk, hogyan függ össze az ö mindennapi munkájuk hazánk erősítésével, a béke védelmével. Földművelészsövetkezetek begyűjtés nagy munkájában csak úgy tudnak feladataiknak megfelelni, ha tisztában vannak azzal, hogy mennyi terményt kell begyűjteniük a községben, hány cséplőgépet dolgozik ott és egy-egy cséplőgéptől a terv sze-

rint naponta mennyi gabonát várhatnak. Ehhez kell megszabni a szállítómunkások számát, az adminisztrátorok számát. Fontos ez, mert a vételi jegyek kiállításával egy percet sem szabad késleltetni. Döntően fontos feladat a vételijegyek azonnali kiállítására.

Nem történhet meg, mint tavaly, hogy százával hevertek hekeg az elintézetlen vételijegyek, most nem szabad hátráltatni a begyűjtés ütemét, minden nap meg kell kapnia a tanácsnak a begyűjtött gabonamennyiségről a pontos kimutatást. A tervszerű munka a földművelészsövetkezetek is használja. A tavalyi kapkodás és lazaság eredménye volt, hogy a megyében hétszáz ezer forintot fizettek rá a földművelészsövetkezetek a helytelen munkaszervezésre.

A termelő minőségi gabonájáért mindenütt fessék ki az érte járó feladat, de a minőségnek nem megfelelő terményt sehol ne vegyék át. Ezért felelős az üzletvezető, de felelős a helyi tanács elnöke is. Fontos, hogy a szövetkezetek alaposan készüljenek fel a tárolásra, csak egészséges és gondosan tisztított raktárba helyezték el a gabonát, ne úgy, mint tavaly Görbeházán, ahol 130 mázsa kenyérgabona romlott meg és lett alkalmatlan emberi táplálkozássra.

A gabonabegyűjtés sikeréért indított harc élvonalában kell küzdeniük a községi begyűjtési nyilvántartóknak és a járási begyűjtési osztályok dolgozóinak. A feladat, melyet el kell végezniük igen nagy. Az idén a gabona egyenesen a cséplőgépektől zúdul a begyűjtő helyek felé. Határidő 24 óra. Aki ezt elmulasztja, azt 48 óra múlva a tanácsnak már bírságot kell, kötelezettségét felelni és a helyi elszámoltatást elrendelni. Hogy a törvénynek ezt a rendelkezését maradéktalanul érvényesíteni lehessen, ahhoz szükséges, hogy a nyilvántartások mindig naprakész állapotban legyenek, hogy mindig tudják, kik azok, akik 24 óra belül nem tettek eleget beadási kötelezettségüknek.

A tanácsok a begyűjtés sikere érdekében építsék ki haladéktalanul a begyűjtési állandó bizottságok aktiválózatát és ahogyan a megyei párosversenyszerződésben vállaltuk, a jelenlegi 2255-ről július 31-ig 5000-re emeljék a létszámot. Az élenjáró dolgozó parasztnak ez a tábora segítse a tanácsok munkáját, ez legyen az a szilárd alap, melyre támaszkodva tanácsaink sikerrel vívhatják meg begyűjtési harcukat.

A községi nyilvántartók pedig váltsák valóra Rákosi elvtársnak tett ígéretüket, hogy a beadások teljesítésének nyilvántartásával állandóan naprakészen lesznek.

Hajdú-Bihar egyes községeiben máris lazaságok tapasztalhatók a begyűjtés kapcsán, elűrik a kulák szabotálását, mint az Nagyrábán, Bakonszegen történt, s nem alkalmazzák idejében a törvény szigorát a beadást bálógatókkal szemben.

Jó szervező munkával, az állami fegyelmet betartásával harcoljanak tanácsaink még keményebben gabonabegyűjtésünk sikeréért.

Nagyobb lendületet a behordás, tarlóhántás és másodvetés munkájában

A versenyben első a nagylétei járás

A szemvesztesség csökkentéséért folytatott harc fontos szakasza a behordás. Hiába végeztük el idejében az aratást, ha a behordással késünk. A keresztekben pár nap alatt megéri és pereg a szem, ezért meg kell gyorsítani a behordás munkáját, hogy minél több gabonát menthessünk dolgozóink számára. A behordást a minisztertanács határozat előírásainak megfelelően az egyes növények aratásának befejezésétől számított 8 napon belül be kell fejezni. Megyénk általában csaknem egy hete elvégezte az aratást, s ha a behordás eredményét nézzük, azt lehet megállapítani, hogy nem hajtjuk végre a minisztertanács behordásra vonatkozó határozatát.

Nemcsak a behordással van lemaradva megyénk, hanem a tarlóhántás és a másodvetés tervének teljesítésével is. A járási

mezőgazdasági osztályok nem ellenőrzik kellően és a helyi tanácsok nem követelik meg a rendelkezés betartását. Ezzel a dolgozó parasztságot is megkárosítják, mert elűrik a nagyobb jövedelemtől, mivel a másodvetés után nincs beadási kötelezettség.

Sokkal nagyobb gondal szervezzék tehát a tanácsok a behordás, tarlóhántás, másodvetés munkáját. Mozgósítsák a mezőgazdasági állandó bizottságokat, szervezzék meg az éjjeli hordást ezzel a szemvesztesség elleni harcot is fokozzák. Vegyék számba a rendelkezésre álló igaerőt a községekben és használják ki jól, szervezzék meg a kölesönös segítést, a behordó brigádokat. A gyors behordással elősegítik a gyors cséplést is, hamarabb tudja teljesíteni a község beadási tervét és hamarabb jut hozzá a szabadpiachoz.

gyelem megszilárdítása érdekében hozott csoporttervezési határozatok betartását, a tagság megköveteli, de munkaegység-levonásra az év eleje óta nem került sor, mert minden tag kivészi részét a munkából. Jó a kapcsolata a tiszteket a gépállomással, a feladatokat közösen beszéljük meg, a traktorosok jó munkát végeznek a tiszte pedig a legjobb ellátási biztosítja számukra.

Harmadik a hajdúböszörményi II. Kongresszus, negyedik a nádudvari Vörös Csillag ötödik a biharnagybajomi December 21. Itt az aratásban kiváló eredményt ért el Somogyi Márton (110 százalék), ki aratáskor mindennap több, mint 8 munkaegységet szerzett. A cséplést akadályozza a tiszte, hogy a gépállomás nem biztosította időben a gépek üzemképességét.

Az állami gazdaságok versenyében a megyei versenyzésről tovább őrzi az elepi gazdaság. Megnehezíti a versenyzés munkáját a Hajdú-Biharmegyei Tröszt hiányos jelentése.

A DISZ munkacsapatok között tovább vezet a nagyrábei munkacsapat, melynek minden tagja az aratásban 200 százalékon felül teljesít. Legjobb eredményt ért el Jakab Imre (351 százalék) és Kuklis István (235 százalék). Második a nádudvari Vörös Csillag, harmadik az álmosdi Táncsics tiszte ifi munkacsapata. Egyek község igen le volt maradv a beadásban és a tavaszi munkákban is, ezért a polgári járás tanács többször keményen megbíráta a tanácsot. A bírálat használt, mert az aratás határidő előtt egy nappal befejezték. A behordáshoz számbavették a községben lévő igaerőt és úgy osztották el, hogy annak a gabonáját is gyorsan behordták, akinek igaerje nem volt. Július 12-ől kezdve az egyéni országúton, dűlőúton 40-50 megrakott szekér közlekedett állandóan. Mozgósítottak minden munkáerőt, a dolgozó parasztnak megajánlották a tervszerűség és teljesítést az állammal szembeni kötelezettségét is. A munkaf-

A verseny állása

Behordásban, tarlóhántásban, másodvetésben a járáások között a következők sorrend alakult ki:

	Behordás		Tarlóhántás		Másodvetés	
	%	%	%	%	%	%
1. Nagylétei járás:	39	42	51			
2. Debrecen város:	60	26	20			
3. Derecskei járás:	16	35	42			
4. Püspökladányi járás:	19	28	37			
5. Berettyóújfalui járás:	31	25	19			
6. Debreceni járás:	25	26	23			
7. Polgári járás:	17	32	24			
8. Biharkeresztesi járás:	2	35	33			
Városok sorrendje:						
1. Hajdúnánás:	25	28	26			
2. Hajdúböszörmény:	8	31	15			
3. Hajdúszoboszló:	16	12	24			

Községek között továbbra is Bihartorda vezet

egy a versenyzésről tulajdonában marad. Behordással 90, tarlóhántással 87, másodvetéssel pedig 74 százalékra áll. Elsőséget annak köszönheti, hogy jól dolgozik a mezőgazdasági állandó bizottság, Herbert János, a bizottság elnöke 18 főből álló aktívájával és a mezőgazdasági állandóan ellenőrzi a munka menetét. A versenynek további lendületet ad a heti rendezésért, az élenjárók népszerűsítése, a verseny nyilvánossága. Jó eredményeket értek el: Sárrétudvari, Tépe, Hosszúpályi és Bakonszeg községek.

A nemrég élenjáró Tiszagyulaháza továbbra is a kullogók között van, de még sokkal rosszabb Téglás, Zsáka, Kismarja és Nyírcsád behordási, tarlóhántási és másodvetési eredménye.

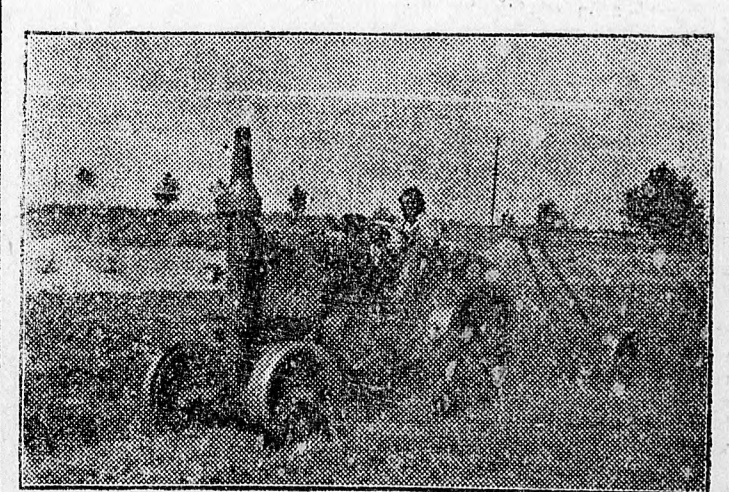
A megyei versenyzés újra a balmazújvárosi Lenin tiszte

Termelősövetkezetek közötti versenyben a balmazújvárosi Lenin a behordással csak 20 százalékra áll. Mégis a megyei versenyzés odafigyelte az elsősegét, mert rendkívül eredményes harcot folytatott az aratás határidőre való befejezéséért. A gépállomás a tiszte 150 hold helyett csak 90 holdat aratott le, s a kézi aratók behozták a gépállomás lemaradását is, úgy,

hogy éjjel holdvilág mellett is dolgoztak.

Második az álmosdi Táncsics, a behordást 60, a tarlóhántást 90, a másodvetést pedig 57 százalékra végezte el. Munkaerejéhez képest azt lehet mondani, hogy a megyében a legjobb munkát végezte. Minden munkában megajánlja a tervszerűség és teljesítést az állammal szembeni kötelezettségét is. A munkaf-

Jó munkát végez a tarlóhántásban

Ludmann Piroška, a debreceni gépállomás traktorosa tarlóhántást végez a guryori Petőfi tiszteben.

Fokozódik az angol dolgozók harca a békéért

L. Zimin és B. Kotov, a „Trud” szemléiről az angol dolgozóknak életkörülményeik megjavításáért vívott harcáról írva hangsúlyozták, hogy az angol munkások ezt a harcot szorosan összekapcsolják a béke védelmében vívott küzdelemmel.

A cikk írói emlékeztetnek arra, hogy a goolei szakszervezeti tanács és több birminghami üzem munkásai tiltakoztak az amerikaiaknak a japui erőművek elleni barbár bombázása miatt. A dolgozók határozatokban követelik, hogy a koreai háborút haladéktalanul szüntessék meg, a külföldi csapatokat vonják ki Koreából. Követelik Nyugat-Németország és Japán újrafelfegyverzésének azonnali megszüntetését és Angliának az Egyesült Államoktól független politikáját. Július 8-án a vasutas szakszervezet évi konferenciájának résztvevői óriási szavazattöbbséggel álltak ki a kormány fegyverkezési programja ellen.

Az angol dolgozók háborúellenes hangulata — írják a továbbiakban — kifejezre jutott abban a tiltakozó tüntetésben is, amelyet a hazafiak Ridgway-nak, a koreai nép hőhárának Londonba érkezése alkalmából rendeztek.

Az angol dolgozók világosan látják, hogy Angliában az örült fegyverkezési verseny folytán az egyenes és közvetett adók összege meghaladja a munkabérek felét. Ugyanez az oka annak, hogy 1951 végén a fontosabb árucikkek árai csaknem 40 százalékkal voltak magasabbak, mint 1950 júniusában. A dolgozók nyomora egyre nő. Gyakran még a jegyre kiadott szalmaszálak sem tudják megvásárolni. A munkások tizeit dobta az utcára és százezrek dolgoznak csökkentett munkaidőben.

A sztrájkolók a szakszervezeti szakadatok ellenére igyekeznek megteremteni a kapcsolatot más üzemek munkásaival — írja a cikk, — hogy közös akciókkal küzdjenek követeléseik teljesítéséért. A dolgozóknak ez az akcióegység különös jelentőségű most, amikor a monopóliumok a szakszervezeti főtanács reakciós vezetőinek lámogatóásával újabb támadásokat indítanak a munkássztyá ellen.

A jugoszláv dolgozók szembeszállnak a Titó-banda fasiszta poliikájával

A jugoszláv forradalmi emigránsok lapjai beszámolnak a jugoszláv dolgozóknak a fasiszta Tito-banda elleni harcáról.

A vasutasok szembeszállnak a Tito-kliktel és minden úton-módon igyekeznek megfűsítani a háborús előkészületeket: csónka vágányokra futtatják a vasúti kocsiakat, szándékosan rosszul irányítják a szállítmányokat, az érkező szerelvényeket pedig az állomások előtt vesztelgetik.

A „Borba”, a jugoszláv fasiszta lapja azt panasolja, hogy a vasutasok naponta átlag 600 vonatot tartóztatnak fel a jelzőtáblák helytelen beállításával. A zágrábi „Vjesnik” azon sopánkodik, hogy miáltal Titóék nem tudnak külföldi 300 vagon bauxitot külföldi gazdáknak, a zágrábi vasúti csomóponton több ezer vasúti kocsi vesztel.

A Kraljevo-Szkoplje vonalon aláaknázták és felrobbantották egy alagutat, a Nis-Sztralacs vonalon legvégbe röptettek egy fegyverszállítmányt, a ljubljani vasútállomáson pedig egy hadianyagraktárt gyújtottak fel.

A jugoszláv vasutasok harcának elfojtására a leggyegetlenebb terrort alkalmazták Titóék. A „Naprijed” című zágrábi lap közlése szerint a kormány letartóztatja és börtönbe veti a gyanúba fogott vasutasokat, hogy így „teremtsem rendet”. A karlovaci vasúti műhelyben négy hónap alatt 1040, a zágrábi vasútállomáson 5 hónap alatt 3330, Vinkovcében 2800, Fiumében 2400 vasutast bűntettek

meg. A jugoszláv vasutasok azonban a terror ellenére is folytatják hősiességüket.

A „Za Szlobodu”, az Albániában élő jugoszláv emigránsok lapja, a jugoszláv parasztlak nyomorúságos helyzetéről írva megállapítja, hogy a dolgozó parasztság mindinkább szembefordul az amerikai zsoldban álló kormányzattal.

1951-ben hárommillió hektár termőföld maradt bevetetlenül, Pazin és Vukovár kerületekben a titós-lak az adóknak mindössze egy. Varszidinban Polában és Zlatában pedig csak két százalékát tudták behajtani.

Növekedik a munkanélküliség Ausztriában és Hollandiában

Egy linzi kerületi munkásértekezleten megállapították, hogy csupán a felsőausztriai textiliparban 1700 munkás dolgozik csökkentett munkaidővel. 1086 dolgozót pedig elbocsátottak. Ez azt jelenti, hogy a textil-munkások 24 százaléka csökkentett munkaidővel dolgozik, 17 százalékat pedig elbocsátották. A felsőausztriai pamut- és üvegiparban az utóbbi időben 500 dolgozót bocsátottak el.

A földművelésügyi miniszter közleményei:

Ismét alakulhatnak termelészövetkezeti csoportok

A jó eredményeket felmutató termelészövetkezetek példájára a dolgozó parasztlak érdekűdése növekedett a társaságadálkodás iránt, egyre többen kérik felvételüket a meglévő termelészövetkezetekbe és új termelészövetkezeti csoportok alakítását tervezik. A dolgozó parasztlak ezidáig mintegy 140 új termelészövetkezeti csoport alakítására sztrveztek előkészítő bizottságot és közülük már számosan

A holland lapok jelentései szerint Hollandiában júniusban 106.600 munkanélkülit tartottak nyilván. Különösen nagy a munkanélküliség Groningen tartományban, ahol minden ezer szakmunkás közül 71 a munkanélküli.

Emelkedett a francia bankjegyforgalom

A „Banque de France” legutóbbi hetimérlege szerint a bankjegyforgalom 64 milliárd 428 millió frankkal emelkedett és így 1950 milliárdos csúcsmértéket ért el.

Újabb földarálás Nyugat-Németországban

Düsseldorf (ADN). A nyugatnémetországi Gelderni kerületben a parasztlak és a községi előljáróságok ekkeseredeti tiltakozása ellenére 3100 hold erdő és szántóföld igénybevétele és készítés elő háborús berendezések céljaira. Twisteden községi határában 500 hold községi területen löszraktárt rendeztek be a megszálló csapatok részére. Weeze mellett a megszálló csapatok repülőtere részére 2500 hold erdőt és szántóföldet vontak el a parasztlaktól.

kérték a földművelésügyi minisztert, hogy ismét engedélyezze új termelészövetkezeti csoportok megalakulását. A földművelésügyi miniszter a dolgozó parasztlak kérésére július 20-tól ismét engedélyezi az új termelészövetkezeti csoportok megalakulását s egyben több termelészövetkezeti csoport működésére megadta az engedélyt.

Megvonták a kedvezményeket két hajdú-biharmegyei tzes-től

A földművelésügyi miniszter az I típusú termelészövetkezeti csoportok működésének felülvizsgálata után a tavasz folyamán több I típusú termelészövetkezeti csoportot figyelmeztetett az alapszabályszerinti működés betartására. A figyelmeztetés hatására többek között a nagytereki „Vörös Csillag” és még számos más I típusú termelészövetkezeti csoport megkezdte az alapszabályszerinti gazdálkodást és már az aratási munkákat is közösen szervezik meg.

Ugyanakkor azonban az I típusú termelészövetkezeti csoportok nem mindenütt fogadták meg a figyelmeztetést egyesek továbbra is elhanyagolták az alapszabályszerinti gazdálkodást s így méltatlanná váltak azok a kedvezményekre, amelyet a nép állama részükre biztosított.

A földművelésügyi miniszter ezért a téglási „II. Pártkongresszus” a hajdúbószörményi „Béke” és még több I típusú termelészövetkezeti csoportoktól az összes eddigi kedvezményeket visszavonja és utasítja a helyi tanácsokat és a gépalomlásokat, hogy szüntessék meg ezeknek a termelészövetkezeti csoportoknak nyújtott beadási, adó-, hitel- és gépalomlási kedvezményeket. Ugyanakkor ismételtlen figyelmeztetést ezeket a termelészövetkezeti csoportokat, hogyha mindezek után sem kezdik meg az alapszabályszerinti gazdálkodást — a közös tarlóhántást, másodikvetést, őszi munkák közös előkészítését — a termelészövetkezeti csoportok sorából is kizárja őket és működési engedélyüket visszavonja.

Dolgozóparasztot hálózott be, hogy kijátszhassa a törvényt a kulák

Mester Imre báránfi 7 holdas gazdálkodó még a tavasz folyamán kishaszonbérletű szerződést akart kötni dr. Biró Sándor kulákkal. A tanács nem hagyta jóvá s mivel a kulák Báránról elkötözött, Mester Imre munkálja meg 4 hold földjét. Mester úgy akarta kijátszani a törvényt, hogy a kulák egy hold árpatermésének több mint felét az ő terméséhez rakta a sztrén. Miután mindkettőjük árpáját elcsépelelték, így Mester Imre nyilvántartott 800 öl árpaterméssel, 9 mázsa 20 kilót csépelelt el, a kuláknak pedig csak 315 kilót. A kulák beadási könyve Mester Imrénél volt és a 229 kiló beadás helyett csak 222 kilót teljesített annak nevére.

A tanácsnak feltűnt Mester

Imre „rendkívül magas árpatermése, miután megnézték, a lakásán több mint 7 mázsa árpát találtak, ami természetesen nagyrészt a kulák földjén termelt, de ezt ő a magának valotta. Az ő beadási kötelezettsége árpából 118 kiló volt, amit könyven teljesített. Mester Imre azt mondja: nem tudja, hol lakik a kulák, akinek a földjét művelte. Azt akarta — összepaktálva a kulákkal — hogy a „megmentet” gabonát megfellezik. Ugyanakkor úgy állította volna be, hogy a kulák földjén még annyit sem termelt, amennyi a beadási kötelezettsége.

A tanács feljelentést tett a kulákkal összepaktáló Mester Imre ellen és a törvény előtt fog felelni tetteért.

NEMZETKÖZI SZEMLÉ

A Német Demokratikus Köztársaság a szocializmus útján

A Német Szocialista Egységpárt pártterlekezletén történelmi jelentőségű határozatot fogadtak el arról, hogy a Német Demokratikus Köztársaság népe megkezdte a szocializmus építését és határai védelmére megszervezi fegyveres haderejét.

Vajjon kell-e bővebb magyarázat arról, hogy mit is jelent ez a határozat Európa, sőt az egész világ népeinek? Németországot évszázadokon keresztül a világ mint falánk rablót ismerge, mint telhetetlen étvágyú fenegyávót, amely elnyeléssel fenyegetett minden kisebb és gyengébb népet.

Az a Németország, amely Götthel, Heinét és Schiller, Bachot és Haydn, az emberiség kimagasló művészeit és a világ legnagyobb tudósait, a tudományos szocializmus megalapítói: Karl Marxot és Friedrich Engels, adta a világnak, magában Németországban évszázadokon keresztül nem juthatott szóhoz. És amikor már-már úgy látszott, hogy a Szovjetunió hadserege porólycsapásaitól szétzúzott német imperializmus és militarizmus soha többé nem támadhat fel, az amerikai imperialisták Bonnban Adenauer bábáskodása mellett új életre keltették a szörnyet, új szállást csináltak a háború előkészítésének.

Ilyen körülmények között hatalmas történelmi jelentőségű esemény volt a Német Demokratikus Köztársaság megalakulása, amikor Sztálin elvtárs megállapította: „Fordulópont Európa történelmében. Kétségtelen, hogy a békeszerető, demokratikus Németország fennállása a békeszerető Szovjetunió fennállása mellett kizárja az új európai háború lehetőségét, véget vet a néronaldságnak Európában és lehetetlen teszi, hogy a világ imperialistái teigazzák az európai országokat.”

A szocializmus építésének megkezdése a Német Demokratikus Köztársaságban történelmi jelen-

tőségű esemény. Hiszen — mint Ulbricht elvtárs beszámolójában hangsúlyozta: — „A szocializmus építése a Német Demokratikus Köztársaságban és Berlinben csak kedvezően befolyásolhatja az egységes, demokratikus, békeszerető és független Németországot vívott harcot”. A szocializmus építésének útjára lépő Német Demokratikus Köztársaság még kitartóbb harccal lelekesíti azokat a Nyugat-Németországban élő munkásokat, akik ma még keserűen nyögik a német monopóliók és az amerikai dollármilliomosok kettős kizsákmányozását, azokat a dolgozó parasztlakot, akik annyi évszázad után végre arra vágnak, hogy a föld, amelyet megművelnek, sajátjuk legyen, akárcsak az Elbán innen élő testvéreiké, azokat az értelmiségieket, akik az I. G. F. ében gyáraiban nem tömeggyilkoló fegyvereket, hanem a természet átalakítását segítő vegyianyagokat akarnak előállítani, azokat a művészeket, akik nem a Coca-Cola-kultúrára vágnak, hanem Schiller és Heine műveit akarják folytatni. A szocializmus építésének útjára lépő Német Demokratikus Köztársaság erősíti a hazafiak küzdelmét az Adenauer-kliktel ellen az egységes, demokratikus, békeszerető Németországért.

A szocializmus építésének megkezdése a Német Demokratikus Köztársaságban nemcsak a német nép, hanem a világ valamennyi békeszerető népének jelentős ünnepe és győzelme. Külön ünnepe a szocializmus útján haladó országoknak — köztük hazánkunk is — amelyeket mint Zawadzki elvtárs, a Lengyel Köztársaság miniszterelnökhelyettese mondotta a pártterlekezleten a népi demokratikus országok nevében — „most újabb elszakíthatatlan kötelek a szocializmust építő országok testvéri szolidaritása is összefűzi majd az első, valóban demokratikus német állammal”.

Titó mint az új balkáni „szent szövetség” oszlopa

Az elmúlt héten „kiemelkedő” vendége volt az amúgy is nagy vendégjáráshoz szokott belgrádi hóhér palotájának. Az amerikai hadügyminiszter „külső biznissági kérdésekkel” megbízott rendkívüli helyettese, Frank C. Nash látogatta meg Titót és mint a hírek mutatják, nem ok nélkül. Az amerikai „nagyságot” tábornokai előzték meg, akik mindenesetre körülnézték a jugoszláv jánicsárhadseregben, ellenőrizték, hogyan is használják fel a tengerentúrról küldött „segélyt”. Mint a hírek mondják, a „találkozás” igen szívélyes és barátságos volt. „A rogyásig terített asztalok mellett, a bledi villa ragyogó csillárjai alatt Titó alázatos hajlongások közepettesített biztosítást a főnök megbízottját, hogy mindenben készségesen rendelkezésére áll.

De nemcsak Frank C. Nash és nemcsak tábornokai utazgatnak Belgrádba, hanem Gruber osztrák külügyminiszter után megjelent és „tisztelét tette” a görög monarchofasizista parlament küldöttsége. Ott volt Mountbatten tengernagy, a Földközi tengeri angol flotta parancsnoka is. Legújabbban pedig olyan hírek kelnek szárnyra Belgrádból, hogy rövidesen Plasztirasz görög és Menderesz török miniszterelnök érkeznek meg a jugoszláv fővárosba, hogy Titóval találkozzanak.

Ha csak az egyes hírekből próbálnánk kibogozni, hogy mit is készül Belgrád körül, már azokból is nyilvánvaló lenne: Titó a nyugati imperialisták véődőszármái alatt szövetséget ké-

szel kötni az athéni és ankarai fasiztákkal. De nincs szükség itt találgatásokra, hiszen a nyugati újságok és hírügynökségek már hetek óta azzal kürtölik tele a világot, hogy létrejön az atlanti szövetség balkáni bázisa és Titó—Plasztirasz—Menderesz paktum. A három balkáni hóhér — akik módszereikben már eddig is azonos iskolát követtek — hivatalosan és megpecsételten is szövetségesekké válnak.

Minden józan ember előtt világos: új lépésekről van szó a harmadik világháború előkészítése érdekében.”

A hős szabadságharcosok — Arsoz Jovanovic tábornok, Nikosz Belioannis és Nazim Hikmet — népei azonban keresztülhúzzák a balkáni lakajok számfűtásait. A szabadságszerető balkáni népek hamarabb találják meg egymás kezét, mint hóhéraik és nincs messze már az idő, hogy e dicső szabadságharc a történelem szemeteinek bukásával és a népek diadalmas győzelmével fejeződik be.

Előadás a Pártoklatás Házában

Hétfőn délután 7 órakor a Pártoklatás Házában Kovács István elvtárs a Magyar Jogász Szövetség föltűkára, a Központi Előadó Irodája tagja előadást tart „Hogyan árusítja ki a Titó-banda Jugoszláviát az USA-nak” címmel. Az előadást: — pártbizottsági tagok, politikai munkatársak, tanácsok funkcionáriusai, tömegszervezeti vezetők, a fegyveres osztályok és a Vasút politikai osztály munkatársai részére tartja.

A harcba

A komádi Kendergy második negyedévi te százalékra túlteljesített ményes munka végző meléshez szükséges m tételt biztosítottak. A különböző felajánlások tek a tervteljesítés ide leni, a műszaki vezető üzemlakatosok kitűnő tartották a munkagépi is volt bőven.

A második negyed lendülete nem áll

A második negyedév ményein feltekesült harcba indultak a há gyedévi terv teljesítés munka július elsején koreai műszak beindul kezdődött meg. Ez üzemátlag 126 százalé fel. A dolgozók együt ták, hogy napi 809 k készítsenek terven fel sági műszak ezt a fel kilóra teljesítette. De

A Z A

Allj meg a gyár nézz körül. A nyitott az emelet világos te hallatszik a körkötő — a raklár felől na emberek jönnek, nőta a kék ég alatt — örméti munkából fak meghitt, otthonos itt egyben olyan sokat meg új üzemről, ahol már mus megvalósításáért harc s a dolgozók nyomán egyre magasodik a termelés.

Harcok között vezet az út

Akik itt dolgoznak colnak a szürkötöben ben s a többi üzevny gyon jól tudják, hogy kösszönhetjük ezt a egyre széplő életet. many egyszerű, de drágább szavatt olv mint nap eszükbe jra messziről jutottunk sok csatát vívott meg tőlünk népünk a felszabadításáig és az üzem története is hű est.

Milyen volt a régi gyűk csak elő a dokum Ócsika, rozoga épülete lak alkotó egynds m csó és a hó illandóan volt a dádogtetőköről, szorta a gépeket. Téli kezdés előtt előbb há seperni, csak azután meg a termelés a meg, darúdságtalan m ken. Ilyen körülmény dolgozott 40—50 embe sókan: Szatmári Erzs Jánosé, Kovács Imre it vannak) a minden raz kenyéért. Csak ké körül kezdtek el épít kor is főleg azért, me megrendeléseket kapo országból eftbennnyó t Ennek nyomán lassan né alakult át majdcsé részleg, olyannyira, ho főre lecsökkent harism nak már nem is volt ott tőrtényes üzem részert tőtt öltözöket használn

A szépülő élet sz bizonyítéka

... Most, nyolc évvel badulás, két évvel az ó után nemcsak a me szűnt meg, de mindsz büszkén hangoztatja: rősbőtt a munkáslétsz közel két és félszer a ma a vár: mint 1938-b

A komádi Kendergyár dolgozói harcra indultak a harmadik negyedévi terv teljesítéséért

A komádi Kendergyár dolgozói második negyedévi tervüket 105 százalékkal teljesítették. Az eredményes munka végzéséhez a termeléshez szükséges minden előfeltétel biztosított. A dolgozók különböző felajánlásokkal igyekeztek a tervteljesítés idejét lerövidíteni, a műszaki vezetők biztosították a műszaki feltételeket, az üzemlakatosok kitűnően karbantartották a munkagépeket, anyag is volt bőven.

A második negyedévi terv lendülete nem állt meg

A második negyedévi terv eredményein felkészülve további harcra indultak a harmadik negyedévi terv teljesítéséért. Ez a munka július elején a tíznapos koreai műszak beindulásával együtt kezdődött meg. Ez idő alatt az üzemátlag 126 százalékra szökkentett. A dolgozók együttesen vállalják, hogy napi 809 kiló kenderi készítményt termeljenek. Az ifjú munkások ezt a felajánlást 1278 kilóra teljesítették. De túlteljesítés

mutatkozott általában az egész üzemben. A napi 809 kilós vállaláson felül a kendergyári dolgozók 10 nap alatt 2187 kilogramm kenderi állítottak elő több, mint húsz ezer forint értékben.

A koreai műszak legjobbjai

A koreai műszak alatt legkiválóbb eredményt értek el a következő dolgozók. Pálfi Gyula tőlöl 169, Jakab Erzsébet 151, Jakab Teréz 150, Pénez László 138 százalékot teljesített átlagosan. A brigádok közül Mihók Sándor törős brigádjára érte el a legszebb eredményt: átlagosan 147 százalékot. Rózsa István rázó-brigádjára 150 százalékot teljesített. Ezekhez az eredményekhez hozzájárultak a gépkarbantartó lakatosok is, mert jó munkájuk nyomán a gépek kihasználási fokát 95 százalékra emelték. A koreai műszak nagy lendületet adott a harmadik negyedévi terv teljesítéséhez. Ez nem lanyhult a koreai műszak után sem, hanem tovább fokozódott alkotmányunk tiszteletére az augusztus

20-i versenyvállalások teljesítése érdekében.

Öt nappal előbb befejezik a harmadik negyedévi tervet

Az üzem dolgozói vállalták, hogy harmadik negyedévi tervüket öt nappal a határidő előtt minden részletben teljesítik. Pálfi Gyula, Jakab Teréz, Kun Mihály, Lada Eszter, Gombos Irén, Pálfi Antal, Csongrádi Sándor, Seprényi Balázs sztahanovisták, Nagy Erzsébet és Kun Imre elvtársak, akik már valamennyien augusztusi tervükön dolgoznak vállalták, hogy alkotmányunk tiszteletére augusztus 20-ára befejezik harmadik negyedévi tervüket.

A tervteljesítéshez minden lehetőségük megvan a dolgozóknak. Az elmúlt évben termelt nyerskört beáztatták és így az új kőrő erőteljesen biztosítva van az egész évi kapacitás. Az üzem műszaki vezetői a tervet jól ismertetik a dolgozókkal, minden segítséget megadnak, hogy szocialista kötelezettségeiknek minél eredményesebben eleget tegyenek.

A MÁSODIK NEGYEDÉV MÉRLEGE

Első lett az Orvosi Műszergyár

A Városi Pártbizottság zászlóért indított versenyben a második negyedévben első lett az Orvosi Műszergyár. Elkerült a Párt zászlója a Járóműjavító dolgozóitól, akik az első negyedévben eredményes munkájukkal rászolgálták a megtisztelő, legjobban teljesítő üzem címére.

Üzemünk dolgozói hónapról hónapra élénken figyelték a verseny eredményét, amelyet végül az Orvosi Műszergyár megérdemelten megnyert. Az Orvosi Műszergyár rászolgált arra, hogy elnyerje a legjobban dolgozó üzem címet. Gerő elvtárs január 12-i beszédében utalt arra, ki kell küszöbölünk a termelésben mutatkozó egyenlenségeket. Ezt az egyenlenséget megszüntették az üzemben, dekádról-dekádra, hónapról-hónapra fokozódó termelékenységgel érte el az üzem, hogy második negyedévi tervét 117 százalékkal teljesítette. A tervek részleteiben való teljesítése ugyanilyen szépen alakult, a júniusi beralap tervnél 2 százalékos megtakarítás mutatkozott, a munkaerő és a szabadságolási tervüket 100 százalékkal teljesítették az üzem dolgozói. Csökkent a 100 százalékon alul teljesítő dolgozók száma. Eredményüket tetőzte, hogy egészen minimálisra csökkent az elkésők száma, egész hónapban csak három dolgozó ment be elkésve az üzembe. Nem véletlen, hogy ez az üzem az élenjáró debreceni üzemek közé került. Még januárban, februárban csak 60-65 százalékra teljesítette az üzem tervét, azonban a fordulat után, ami márciusban történt, amikor új párttitkár és igazgató foglalta el a régi helyét, rövid idő alatt megváltozott a helyzet. Az új vezetőség munkamódszerében elsősorban a Párt nevelő, felvilágosító munkája szerepelt, a vezetés mozgósítani tudta a dolgozókat, a vezetőség a dolgozókra támaszkodva érte el ezt a kiváló eredményt.

A verseny második helyezettje a XIII. Autójavítóüzem, amely szintén — mint az Orvosi Műszergyár — most lépett, második negyedévi eredményei alapján az élenjáró üzemek közé. Az üzem méltán megilleti a második hely, tervét 133 százalékkal teljesítette, beralapnál is van megtakarítás, munkaerőtérvtét 100 százalékkal, szabadságolási tervét túl is teljesítette. Hogy ezeknek az eredményeknek alapján mégis a második helyre szorult ez az üzem, ez azért történt, mert a 100 százalékon alul teljesítők és az elkéső dolgozók számát nem tudták júniusban csökkenteni.

Harmadik helyezettje a Párt zászlójáért indított versenynek a Gyógyszergyár, amely az első negyedévben is az élenjáró üzemek között foglalt helyet. Az üzem teljesítésénél sincsen kiugró teljesítmény, tervét 101,8 százalékkal teljesítette, de mégis ott a helye az első három üzem között, mert a tervet többi részében nincs le-fel hullámlás, a termelés egyenletes.

Negyedik a sorrendben a Harisnyagyár, amely két hibaponttal került erre a helyre. Hibája az üzemnek, hogy 1 százalékkal túllépte a júniusi beralapot, habár az áramkésés miatt ez megindokolható. A második hiba, hogy még mindig nem tudták felszámolni a 100 százalékon alul teljesítő dolgozók számát. Eredménynek számít, hogy az üzem tervét hónapról hónapra fokozatosan emelte, ami a tervszerszerűsége jellemzi és ebben nagy része van a pártszervezetnek, amely a politikai munka mellett a termelés kérdéseit is épp olyan fontosnak tartja.

Ötödik a versenyben a Járóműjavító üzem, a zászló volt birtokosa az első negyedévben. Az élről való lemaradásának oka, hogy mennyiségi tervét nem tudta egyenletesen biztosítani. Negyedév közben néhány hétig a termelés le-fel hullámlzott, ami kihatott a negyedév egész eredményére. A második hiba, hogy a szabadságolási tervet nem

teljesítették, pedig ennek tartása éppen olyan fontos, mint egyéb tervteljesítés. Horváth elvtárs legutóbbi beszédében felhívta üzemünk vezetőink figyelmét, hogy a dolgozók egészségére ügyeljünk, tehát az Alkotmányban lefektetett jogokat érvényesítsük és a beitemezett szabadságot tervszerűen be kell tartani. A szabadságolási tervet betartása azért is fontos, mert a lemaradás később veszélyeztetni fogja a tervteljesítést, ha megszorítódik ennek következtében a szabadságra menő dolgozók száma. A Járóműjavító Vállalat legnagyobb eredménye közé számít, hogy sikerült lecsökkenteni a 100 százalékon alul teljesítő dolgozók számát. Míg áprilisban még több mint százan dolgoztak 100 százalékon alul, addig júniusban már alig találkoztunk 100 százalékon alul teljesítő dolgozóval. A Járóműjavító Vállalat Debrecen legnagyobb üzeme, ezért is mindent meg kell tennünk a dolgozóknak, hogy a harmadik negyedévben a zászlót újra visszazerezzék.

A második negyedévben jó munkát végzett még a Bütorgyár, Dohánygyár, Villamosvasút, Gázművek, Vízművek, 61/1, 24/3. Építőipari Vállalatok: egyre javul a munkájuk. Feljavult a Cipőgyár is amely a hátul kullógó üzemek között volt.

Nem tudták a második negyedévi tervet teljesíteni: Tatarozó Vállalat, Cementipari, Építészeti Vállalat és a Téglagyárak. Mind a négy vállalat az építőiparhoz tartozik. Az építő üzemeknek, lakásoknak egyre több téglára van szükségük, amit a téglagyárainknak kell előállítani. Ha nem készítünk elegendő téglát gyáraink, vagy ha az építkezéssel lemaradnak építőipari vállalatunk, azzal hátráltatják, akadályozzák ötvenes tervünk építését. Az építőipari vállalatok vezetőinek, pártszervezeteknek a tervteljesítés érdekében mindent meg kell tenni. Hassanak oda, hogy a dolgozók munkaversenyét rendszeresen értékeljék ki, a folyamatos munka és az anyag mindig biztosítva legyen, a dolgozókat a vállalatvezetés segítse hozzá, hogy vállalásait teljesíteni tudják. Nem szabad előfordulni annak, ami a Tatarozó Vállalatnál történt a koreai műszak napján, amikor Debrecen minden üzemében ünnepélyesen indult be a tíznapos koreai műszak — ami össze volt kapcsolva a harmadik negyedév ünnepélyes beindításával — akkor a Tatarozó Vállalatnál a műszakot csak elkésve indították be. Az építőipari vállalatok dolgozói is éppen úgy ki akarták venni részüket a koreai műszakból, az Alkotmány ünnepére tett vállalások teljesítéséből, mint egyéb szakmák dolgozói, de a dolgozók kezdeményezését a vezetőknek kell felkarolni és felszínre tartani és ha a harmadik negyedévben ezt teszi, akkor elkerülnek az utolsó helyekről.

A harmadik negyedév feladata, hogy a termelés még egyenletesebbé váljon. Gerő elvtárs azt mondta, hogy 1952-ben a termelésnek le-fel hullámlzó görbét szívnos, öntudatos, következetes harc útján helyes szervezéssel és jó felvilágosító munka segítségével egyetlen, egyenletesen emelkedő vonallal kell helyettesítenünk.

A felsoroltaknak a feltételei megvannak üzemünkben. A koreai műszakban elért eredmények, az Alkotmány ünnepére tett vállalások dolgozóink részéről biztosították arra, hogy a harmadik negyedév eredményei nem maradnak el az előző negyedév sikereitől és a párt zászlóért indított versenyben a harmadik negyedévben még több elmaradt üzem fog felzárkózni az élenjáró üzemek köré.

Előre a harmadik negyedév teljesítéséért és túlteljesítéséért! Schwarcz Sándor, Debreceni Városi Pártbiz. ipari oszt. vez. h.

AZ ALKOTMÁNY NYOMÁBAN A HARISNYAGYÁRBAN

Allj meg a gyárudvaron és nézz körül. A nyitott ablakon át az emelet világos terméből ki-hallatszik a körkötőgépek zaja — a raktár felől nagy ládákkal emberek jönnek, néztos csattan a lék ég alatt — vidám és örömteli munkából takad. Olyan meghiús, otthonos itt minden — egyben olyan sokat mondó is az új üzemről, ahol már a szocializmus megvalósításáért folyik a harc s a dolgozók helytállása nyomán egyre magasabbra emelkedik a termelés.

Harcok között vezetett időig az út

Akik itt dolgoznak és itt harcolnak a szarvokötőben, a kettőzben s a többi üzemi részben, nagyon jól tudják, hogy kiknek köszönhetjük ezt a szabad és egyre szépülő életet. Az Alkotmány egyszerű, de mindennél drágább szavát olvasva, nap mint nap eszükbe jut, milyen messziről jutottunk eddig, milyen csatát vívott meg dolgozó és lövekvő népiünk a Szovjetunió felszabadításáig és azóta is. Az üzem története is ilyen tükrözi ezt.

Milyen volt a régi gyár? Szedjük csak elő a dokumentumokat. Ócska, rozoga épületek sorakoztak akkor egymás mellett. Az első és a hó állandóan beszivárgott a bádorgatókról, belepte, beszórta a gépeket. Télen munkakészítés előtt előbb havat kellett seperi, csak azután indulhatott meg a termelés a metszőben hideg, barátságatlan munkahelyeken. Ilyen körülmények között dolgozott 40-50 ember (köztük sokan: Szatmári Erzsébet, Kis Jánosné, Kovács Imréné ma is itt vannak) a mindennapi száraz kenyérért. Csak később, 1940 körül kezdtek el építkezni. Akkor is főleg azért, mert a tökéletes megrendeléseket kapott Németországból ejtőernyő gyártására. Ennek nyomán lassan hadiüzemné alakult át majdacsak minden részleg, olyannyira, hogy néhány főre lecsökkent harisnyagyáriaknak már nem is volt szabad az ejtőernyős üzem részére fenntartott öltözőket használni.

A szépülő élet számtalan bizonyítéka

...Most, nyolc évvel a felszabadulás, két évvel az államosítás után nemcsak a megállíthatatlanságot meg, de minden dolgozó büszkén hangoztatja: megölszörűsödött a munkakészítés és ma közel két és fél ezer anyit teremt a óvár, mint 1938-ban. Az új

munkások: főleg dolgozó anyok, családanyák — olyanok, akik a múltban csak napszamba jártak, vagy főzőkanál mellett töltötték életüket. A törvényre lett női egyenjogúság fényes bizonyíték ez. Mészáros Margit ifjúmunkás pl. néhány évvel ezelőtt is még a kulákok földjén kapott, ma pedig gépeket kezel, jó munkáját mutat példát társainak. Lévai Imréné sem ismerte a felszabadulás előtt az üzemet, ma pedig jelvényes sztahanovista.

De nemcsak a termelésben, a vezetésben is megálljuk helyüket a nők. Mióta a haza a „munkások és dolgozó parasztközlama terv”, első sorokban küzdenek a férfakkal. Ime néhány példa: Pinczési Erzsébet elvtársnő, gyártásvezető, Kis Jánosné übtitkár, Szatmári Erzsébet személynzeti felelős lett. Mindhárom a munkapad mellől kerültek ebbe a fontos beosztásba. A névsort lehet még tovább is folytatni. Lehet beszélni Molnár Mária-ról, aki 14 hónapos agrotechnikai iskolán tanul, a férfiak közül Kocsis Gusztávról, aki nemcsak a Néphadseregünk tisztja egyenruháját ölti magára...

Az ottai gondoskodásra: többtermelés a felelet

A jó és példás munka jutalmául a legjobbak, mint Szilágyi Zoltánné, Csorba Margit és még sokan mások, az ország legszebb helyein, a Balaton mellett, a Mátyás-nyaralnak. Ugy, ahogy ezt az Alkotmány is kimondja: A országa!

dolgozóknak joguk van fizetett szabadságra, pihenésre. A nyaralók mikor visszatérnek üzemükbe, nem győzők elmondani a múltjáról. Ilyenkor a többiek körülállják őket s az elmondottak alapján is kialakul emlékező életszövevényünk sok ragyogó és drága vonása.

A kapott szabadságot, a nők egyenjogúságot az Alkotmányban biztosított jogokat választva jól munkával hálálják meg a harisnyagyáriak. Tudják, méltatlanok lennének a népi állam bizalmára, ha nem állnának helyt a kötelezettség teljesítésben. De e téren nincs hiba. Az üzem júniusi tervét 101,8 százalékkal teljesítette, 101,9 százalékkal ért el a koreai műszak alatt, július első dekádjában. A győzelmet olyan kiváló dolgozó, mint Radósi Olga ifjúmunkás, Sebők Fülöpné kettőz, akik 136, illetve 140 százalékot értek el ezidő táján. Jelenleg az augusztus 20-i vállalások a Rádosi elvtársnak adott szó becsületéért folyik az üzemben a harc. Hogy milyen eredményt? A 182.072 forintos felajánlásból eddig már 106.051 forintot teljesítettek az üzem dolgozói.

A hajdani lenézett, kisméltott dolgozók így állnak helyt a hazáért, békéért. Így írunk új történelmet, hogy hatalmas kombinátjával, öntözőműveivel, korszerű iparával, mezőgazdaságával minél előbb felépülhessen a jövő ragyogó, szocialista Magyarország! K. T.

Ma tart előadást az MSZT-ben Aczél Tamás Sztálin-díjas író

Mint ahogy előzőleg hírt adtunk már erről, ma délelőtt 10 óra-kor Aczél Tamás Sztálin-díjas írónk tart előadást a Magyar-Szovjet Társaság nagytermében.

Aczél Tamás nem rég tért haza a Szovjetunióból hosszabb tanulmányútról. Előadásában ennek az útnak a tapasztalatairól és élményeiről számol be. Sztálin-díjas író színesnek és érdekfeszítőnek ígérkező előadásából még tovább mélyülnek ismereteink a szocializmus hatalmas hazájáról, még közelebb kerül hozzánk kommunizmus építő hős népe. Az előadást éppen ezért hatalmas érdeklődés előzi meg.

Jó munkánk jutalma 450 forint

Örömmel fók arrol, ami engem és brigádomat, a Szatmári Kovácsbrigádot érte. Hiszen nincsen nagyobb boldogság annál, amikor a dolgozót munkája után megbecsülik, megjutalmazzák. Mi a 61/5 Szakipari Vállalatnál dolgozunk. Munkánkat mindig becsülik: elvégeztük s arra törekedtünk, hogy emeljük százalékunkat, fokozzuk a

munka termelékenységét. Munkánkért díjszerűen részesültünk 450 forint pénzzutalmat kaptunk.

Az elkövetkező időben még jobban dolgozunk, mert tudjuk, hogy ezzel egy újabb kalapácsütést mérünk az imperialistákra.

Szatmári István

61/5 Szakipari Vállalat

ÚJ UTAKON...

A MÁV filharmonikusokról

Július 11-én délután a MÁV Filharmonikus Zenekarnak 56 tagjával a szerelvény lassan gördült ki a debreceni állomásról. Az inzegetők tömegét elnyelte a messzeség, s a vonat ismét új sikerek felé repült a zenekari tagokat. Az útirány ezúttal: Csongrád, Orosháza, Békéscsaba volt.

Vidéki turné

A MÁV Filharmonikusok Zenekara nem ez alkalommal indult el először zenei körútra. Január 1-ével váltak főhivatásúvá s a debreceni bemutatkozó hangversenyük után egy hónappal, március 23-án elindultak, hogy az ország több — nagyobb és kisebb — helyén — megbecsülést szerezzenek nevének.

Eso vidéki útjuk alkalmával Sopronba és Győrbe látogattak el majd Nyíregyháza, később Karcag, Törökzentmiklós, Cegléd, Békéscsaba, ismét Sopron, valamint Szombathely következett. Voltak az ózdi vasgyárban, Egerben, Pécsen, Komlón és Kaposváron.

Vidéki fellépéseiken szinte kivétel nélkül mindenütt komoly sikereket arattak. Komlói útjuk alkalmával bányászklubdíjért fogadta a zenekar tagjait s hangversenyükön ötezer bányász viharos tapsal fejezte ki elismerését a zenekarnak és vezetését a zenekari tagok és vezetését. De nemcsak Komlón, a bányászvárosban hanem a Dunántúlon is az Alföld többi városában is hálás közönségre talált a MÁV Filharmonikusok Zenekara.

Csongrádon és Orosházán az elmúlt napokban mutatkoztak be először, s nagyszerűen szerepeltek. Ez utóbbi vidéki körút utolsó állomása Békéscsaba volt. Itt már másodszor léptek fel, s hogy első bemutatkozó hangversenyükön nagy sikert arattak, bizonyította a második hangversenyen megjelent közel négyezer tömeg, amely a Hunyadi-ter minden talpalatnyi helyét elözömlötte.

A MÁV Filharmonikusok Zenekara vidéki körúta alkalmával nem egyszer adott üzemeknek és tszereknek ajándékhangversenyt. Előző útján a békéscsabai Ruhágyár dolgozóit tisztelte meg ezúttal pedig a MÁV üzemek dolgozóinak játszott, s az egyes számokat a természetben élőjáró dolgozóknak, brigádoknak ajánlotta. Ezen üzemi hangversenyen fellépett Szabó Mik-

lós, a rádió nívódíjas operatőr és énekes is.

A vidéki hangversenyeken több operatőr, Gyurkovics Mária, Orosz Julia, Palló Imre, Relle Gabriella, Reményi Sándor,

Szakmai képzés

A zenekari tagok szakmai fejlődését szolgálja a rendszeres napi összépróba mellett az egyes szolamok próbája, az egyéni képzés és szakmai előadások. Több zenekari tag tanul a budapesti Zeneművészeti Főiskolán. Mások a debreceni Zenekonzeratórium hallgatói. A zenekar tagjai előadást kapnak a szovjet zeneőről és az élenjáró szovjet muzsikusról, összehasonlítva ezek műveit az Októberi Forradalom előtti zenekultúrával. Ezenkívül minden új műsor bemutatása előtt a zenekari főnökség dr. Svaszta József veze-

Szabó Miklós, Vámos Agnes és mások is felléptek. Az ózdi és egri koncerten Kovács Dénes VIT-díjas hegedűművész is szerepelt.

Politikai nevelés

A zenekar tagjainak politikai képzéséről a pártszervezet gondoskodik. Az elmúlt oktatási évben 34-en középfokú, 18-an pedig alapfokú politikai iskolán vettek részt s a vizsgákon valamennyien jó eredményt értek el. Csoportos sajtóolvasást tartanak és havonta értékelik az egész Szabad Nép legfontosabb kül- és belpolitikai cikkeit. E sajtóértékeléseken — mint Lacsán Ferenc párttitkár elvtárs mondja — igen élénk vita alakul ki a zenekar tagjai között.

A zenekar állandóan növeli műsorkészletét s ehhez a zenekari tagok azzal járulnak hozzá, hogy munkaversenyben egészítik ki a még hiányzó kottanyagot.

További tervek

A zenekar tagjai július 22-én ismét útrakelezknek, hogy 23-án Miskolcon bemutassák Puccini: „Pillangó kirasszony” című operáját.

A MÁV Filharmonikusok Zenekarát — miskolci útjuk után — ismét Debrecenben, a Csajkovszkij zenekari esten látjuk viszont majd Kecskeméten, s augusztus folyamán Szegeden lépnek fel.

A zenekari főnökség az Országos Filharmonikával együtt most dolgozza ki a zenekar 1952—53-as

tésével gondoskodik arról, hogy a zenekar tagjai megismerjék az egyes művek zeneszerzőinek életét és munkásságát, s az előadásra kerülő zeneművek eszmei tartalmát.

A zenekar hangversenymestere, Budai Béla május 1-1 felajánlasként elkészült Csajkovszkij hegedűversenyével, a bekeletalkozó tiszteletére Nagy Ferenc első fagottista megtanulta Mozart B-dur fagottversenyét. Adamovszky Béla másodikklarinettista pedig Mozart A-dur klarinettversenyét. Ezek a számok rövidesen bemutatásra is kerülnek.

Ebben a versenyben szép eredményt ért el Urbán Miklós elvtárs csellista és Tózsér József ütőhangszeres.

A pártszervezet az oktatási év befejezése után is rendszeresen foglalkozik mind a párttagok mind a pártönkivüliek politikai nevelésével s már most előkészíti őket az 1952—53-as oktatási évrre. Ezt szolgálják a vidéki utak alkalmával a kultúrkoesiban folyó politikai viták, amelyek a napi politikai eseményekkel foglalkoznak. Megbeszélések a hős koreai hazafiak megsejltésére indított akcióit is, amelyek nemcsak anyagiakban, hanem munkásságukkal is hozzájárultak.

évi programtervezetét, amely nemcsak Debrecen, hanem az ország más vidékén élő dolgozóknak is komoly művészeti előmenyt nyújt.

A művészeti vezetés Rubányi Vilmos MÁV vezetőkarvezető kezében biztosított arra, hogy az előkezelendő zenei évadban a MÁV Filharmonikusok Zenekara ismét előre halad a fejlődés útján és újabb sikereket szerez nevének.

(n. é.)

Nyílt levél

Magyar János dolgozó parasztnak, Vértésre

Kedves Magyar János!

Nem vehettem részt azon a gyűlésen, amelyen Ön, kedves Magyar János ott ült a többi becsületes dolgozó paraszttal együtt és fel is szólalt. Ilyen kisgyűléseket sokat tartottak abban az időben, nemcsak Vértésen és Debrecenben, nemcsak Hajdú-Bihar megyében, hanem az ország, de a világ minden részében is. E tiltakozó gyűléseken a francia munkástól kezdve a szovjet néppel az élen, mint egy ember hallatta szavát a német, cseh, román, kínai, koreai, bolgár és angol, köztük a magyar munkás és paraszttal egyaránt. Mindannyian, egyemberként, igazságunkban és erőnkben bízva: tiltakoztunk Jacques Duclos és André Stil elvtársak letartóztatása ellen.

Akadatok kételkedők is. Akadatok olyanok, mint Ön, kedves Magyar János, olyanok, akik nem bíztak a nemzetközi munkásmozgalmi erejében, akik nem bíztak azokban a nagyszerű, mérhetetlen erővel áruzzadó munkásokok között, amelyekben az igazságtól duplázott erő buzog s képesek elszalítani a rabok láncát. Nem tudtuk e hatalmas erőről s talán azért tettek bizonytalan kijelentéseket. Ezért mondta Ön is azon a bizonyos tiltakozó gyűlésen felszólalásában, hogy „nincs miránk bízva, nem tudunk mi ez ellen tenni semmit”. Sok-sok példát sorolhatnék fel e mondatra cáfolatul. Elmondhatnám azt, hogy szeretett Rákosi elvtársunkat Horthy fasiszta börtönéből, és Dinutrov elvtársat is éppen azok szabaddították ki, akik ennek ellenkezőjét mondták és tudták, hogy rájuk van bízva e nagy emberek kiszabadítása és megmentése. De nézzük az újabb eseményeket.

Duclos elvtárs kiszabadult. Az a sok százmillió ember szabaddította ki, akik bíztak erejükben és abban, hogy csakis a nagy nemzetközi összefogás az az erő, amely felnyitja az ártatlanul elzárult, népiük szabadságáért és függetlenségéért harcoló igaz hazafiak börtönének kapuit.

Kedves Magyar János! Azóta már Ön is tudja, hogy Duclos elvtárs után, éppen a népek tiltakozó mozgalmának hatására André Stil, a „L'Humanité” főszerkesztője is kiszabadult s pénteken este elhagyta a Santé-börtönt.

E nagy esemény boldog örömmel, büszkeséggel tölti el a népek békéért küzdő millióit, a világ minden becsületes emberét. Nem kételkedem abban, hogy Ön, kedves Magyar János együtt örül a többi becsületes emberrel még akkor is, ha kezdetben kételkedő volt s nem bízott abban a hatalmas erőben, amely mind olyan emberek legmélyebb érzéséből fakad, mint amilyen Ön is.

Hatalmas a béketábor ereje, s önnel együtt büszkék vagyunk, hogy ehhez a táborhoz tartozunk. Azok, akik e táborban tömörülnek, nemcsak a börtönök kapuit képesek felnyitni, nemcsak hegyeket mozgatnak, folyókat változtatnak meg, hanem meg tudják akadályozni a háborút is. Nélkünk, akik most végre szabadon és békében élünk, sok a tennivalónk. Nem engedhetjük, hogy bombázó repülőgépek fejünk felett, hogy gyermekeink ártatlanul kiontott vére öntözze a most vidám kacajjal hangos jüzsöttereket, hogy rombadőljenek gyáraink és házaink, hogy a szeretettel és gonddal művelt földünk harctérre változzék és ágyúk marataléka legyen a kenyeret adó aranytó kalász. Amikor védjük ezt az új, boldog életet, akkor nemcsak magunkért tesszük, hanem a Koreában harcoló hősökért, a jobb életre, békére vágyó francia, olasz, görög munkásért is, akik ilyen életet harcolnak, mint a miénk, akik úgy akarják nevelni gyermekeiket, mint nálunk sok Magyar János. A hős koreaiak termőföldjeiket nem a gyilkos bombát szóró repülőgépek zajában, hanem nótaszóra, a traktor zenéjére szeretnék művelni, mint Ön.

Erőnköt tovább növeli André Stil elvtárs kiszabadulása s biztos vagyok benne hogy ebben az erőben, amely a népek összefogásában gyökerezik, most már nem kételkedik s jobban érzi, mint valaha, hogy a béke megvédése ránk van bízva, s tartósan tehetjük, ha kezünkbe vesszük békénk megvédésének ügyét.

NÉMETHI EVA

A BOSSZU LÁNGJA

Írta: Lu Csung

Esti hét óra lehetett, amikor kis hegyi faluhöz érkeztek. Fáradtak voltak az emberek, fáradtak a lovak. Jól esett volna egy kis pihenés, de a hazak, amelyek mellett eddig elhaladtak, pöperszellen és romokban hevertek. Végre megpillantottak egy eléggé ép házat fenn a hegyoldamban. Csung Csung politikai tiszt egyik társával a ház felé tartott...

Mélyseges csend vette körül a magányos házat, Kulya nem vakantolt, kakas nem kukorékolott és semmi nyoma nem volt emberi életnek sehi. Csak — a halál szörnyű nyomával találoztak. A tornácra arcal földrehorulva egy lány holtteste. Hátulról érte a lövés. És amikor Csung Csung zseblámpájának fénye bevilágította a szobába, ott is halotlak heverték. Óvatossá áment a másik szobába. Itt sem volt élet. A szoba feldultsága a gyűlölet ellenség nemrégi garázdálkodására emlékeztetett. Az egyik sarokban ruhásszekrény állt s amikortor beléptek a szobába, mintha nesz szűrődött volna a szekrényből.

A két katona lövésre kész fegyverrel, lábujjhegyen közeledett a

szekrény felé s amikor a közelébe értek, Csung Csung hirtelen feltépte az ajtókat. Önkéntelenül viszorpan. A szekrényben kis koreai fiú kuporgott, nagy barna szeméből szomorúság és rémület áradt. Csung Csung meleg szeretettel fordult a gyermekhez: — Ne félj, fiacskám... Jó barátok vagyunk kínai önkéntesek. A gyerek egyideig még dermedten nézett, de aztán előmerészkedett és kitérő zokogással Csung Csung karjaiba omlott. A politikai tiszt gyertyát gyújtott, leültette a kisfiút és gyengéd szóval biztatta, mondja el, mi történt... A fiú törve beszélt valamit kínaiul, de amikor Csung Csung elővette jegyzetfüzetét és írószerszámát, kiderült, hogy ismert néhány kínai írásjelet is. Megindult hát a beszélgetés, szóval és rajzolt jelekkel s a szavak és írásjelek nyomán kibontakozott a kis ház tragédiája.

Csung Tuk Kai, a kisfiú elmondta, hogy előző nap déltájban amerikai katonák rohantak meg a házat. A hegyről ereszkedtek le, rendetlen sorokban... Amióta az északkoreaiak a kínai önkéntesek

támogatásával ellentámadásba lendültek és kergették maguk előtt a betolakodókat, nem volt ritka eset a kis hegyi falun riadtan átvonuló amerikai és liszinmanista horda. A lakosság ilyenkor mindig felmenekült a hegyekbe és a barlangokban húzódott meg. Sokszor felesleges volt az óvatosság, mert a betolakodókat fejükvesztetten rohantak végig a falun, többször azonban vér, pusztulás, kegyetlenség, rombolás jelezte átvonulásukat.

Csung Tuk Kai családjá most is menekülni akart, de már késő volt... Apja fájó szívvel gondolt arra, hogy ott kell pagyni fáradságos munkája eredményét: a szép termést. Még soha nem ígérkezett olyan dúsnak a termés, mint az idén. A köles szára szép magasra szökött s a burgonya akkora volt, mint a rizsesztál... Az élektámban is volt egy kis enniváló, azt igyekeztek biztonságba helyezni s ezzel elvesztgették az időt. Az amerikaiak úgy zúdultak a falura, mint a szennyes áradat... Pusztítottak, romboltak, gyújtogattak és gyilkoltak, gyilkoltak, gyilkoltak...

Csung Tuk Kai nem tudta tovább folytatni, a sírás megint fojtogatta: — Apám... ott!... — nyögte fájdalmasan s az ablakon át az udvarra mutatott!

Kimentek s újabb megdöbbenő látvány tárult eléjük. Ott feküdt a gyerek apja, hátrakötözött kezekkel és fej nélkül... Vadáljati kegyetlenséggel lenyízált feje árvaságát... Távobabb még egy holttest, Csung Tuk Kai nagybátyja... És egy kisfiú, Csung Tuk Kai öccse... koponyáján sötét lyuk tátongott s arcán megalvadt a vér... A ház első szobájában a kisfiú édesanyját és két nővérét gyilkolták le, a tornácra harmadik lánytestvérének holtteste volt. A lány menekülni próbált, de utánaöttek a martalócok.

— És te, Csung Tuk Kai, — kérdezte a kínai tiszt — hogyan menekültél meg? — Egy bokor mögött rejtöztem el s amikor eltakarodtak, akkor bujtam a szekrénybe... Félttem, hogy visszájónnek...

A kínai tiszt szava keményen csegett: — Ne félj, ezek nem jönnek vissza soha... És ne sírj, megbosszuljuk ezt a kegyetlenséget...

Egyre több kínai önkéntes gyülekezett a vérzattata udvaron. Csung Csung most feléjük fordult: — Elvtársak! A mi jelszavunk: Szállj szembe az amerikai agresszorokkal és segítsd meg Koreát! ebben a kis házbán újabb értelmet

kapott... Nézzétek ezt a szörnyű kegyetlenséget s ezt az árván maradt szegény gyereket. Meg kell bosszulnunk ennek a kisfiúnak az árvaságát... Meg kell bosszulnunk minden legyilkolt derék békés koreait... Meg kell bosszulnunk a koreai nép minden gyászát és szenvedését!

Acelos erővel tört ki a visszhang a katonákból: — Megbosszuljuk!

Csung Csung a kisfiúhoz fordult: — Hallottad? Megbosszulunk... Nyugodj meg, elviszünk magunkkal, talán van a közelben rokonod, vagy beadunk egy gyermekotthonba...

Csung Tuk Kai megrázta fejét. Szemében már nem könny csillogott, hanem erős tűz lobogott, a bosszú lángja.

— Veletek megyek, de veletek is akarok maradni... Már tizenégy éves vagyok... Adjatok fegyvert, harcolni akarok!

A század ment tovább, új harcokba, úgy győzelmek felé... Mullok a hónapok és a kis Csung Tuk Kai fogadalma valóságá vált: ott harcolt a kínai önkéntesek sorában, akiket mélyen szeretett: csodálta erejüket, bátorságukat és érezte, hogy mennyire szeretik az ő hazáját...

NE

A balmazújvárosi szerencsében kíváncsok az asszonyok, ha melyik utcába mennélné, a titkár segítésében:

— Csináljuk gyorsan, mert ma még kell emenni. Gálics Kossuth-utcába, Berolyné pedig az Arpa debreceni sorba ment.

Több mint 44 népe el a faluba, hogy a dítéről, harcáról el a dolgozó paraszttól.

Bereckiné az egy elér. Sancia Andrászt asszony otthon kodik a ház körül.

— Sok dolgom van — de szeretem csinálni ezérem magam, ha munka.

Ilyen háznál örömet minden tiszta, rendezés varja semmi a nyugalm, mondja Bereckiné.

— az asszonytárs? — I szomszédban, gyűjtőreaiak részére. — Há róla, csak az a baj, most éppen nincs pátudat, hogy most szám.

Olyan szívvelyesen szik rajta, hogy sze de azon veszi észre, már nem is a pénz van. — A koreai rokkant gyűlöletnek, akik rogyogulnak meg, visszasa a frontra. — Hük az amerikaiakat, meg a rajtuk ejtett bűnszűk el Bereckiné csak, asszonytárs! — visszamegy. — Ne ról. Nem akarok el Dehogy. Csak most

— Akkor majd hoz — Várjon, átszalad szédbe, kérek. Hissze

KULT

— Hogy megy a k... — Most sehogy. Nyé tettük, mert mások a f... Szinte neveléses meg kap az ember ilyen é... letet falvainkban komo... vezőktől is. Ez arra... sokan még ma sem lá... kultúrunkánk lényegé... ják azt, hogy Szta... és új kultúrát építeni... a dolgoznak két oldal... melési és kulturális fel... választhatók ei egymá... juhelyen sem. De nem... sem, amit Rákosi eivtá... hogy „az osztályharca... üres tér”, „ahol mi ne... olt az ellenség!”

Vannak aztán olyan b... ahol ugyan nem függ... kultúrunkát a nyári r... tartamára, azonban ely... ják ától: semmi közö... ronívó feladatokhoz. H... Derecske, ahol már sz... manyos gyakorlat ez... ron a legnagyobb dolo... ron a gabonabeszórált... kában a „Gerois” elni... nó” című 3 fejevamos... reitet próbálta a helyl... port és idén is nagyobb... sorokkal bibelődnek

Kultúragító

Berettyóújfaluban az... ják a kultúrman... jelen... zik azt a nagy felelős... kultúrunkásainkra há... Parasztszágunk öntudat... lésében az állam iránl... ségük becsületes tel... Példát lehet venni mun... József Attila kultúrot... ritkította a mezőgazdas... szettudományi, gazdas... kőrök foglalkozásainak... re az időre, az írői és... szakkörök munkáját... gyobb, terjedelmesebb... illetve betanulása helye... soronévi feladatokat... elősegítő műorok öss

NÉPNEVELŐINK KOREÁÉRT

A balmazújvárosi MNDSZ szervezetben kiváncsian nézegettek az asszonyok, hogy vajjon melyik utcába mennek? Takács Jánosé, a titkár segít az elosztásban.

Csináljuk gyorsan, asszonyársok, mert ma még sok helyre kell elmenni. Gilice Lajosné a Kossuth-utcába, Bereczki Károlyné pedig az Arpád-utcába, a debreceni sorba mennek.

Több mint 44 népnevelő indul a faluba, hogy a koreai népdétől, harcától elbeszélgesse a dolgozó parasztokkal.

Bereczki az egyik kiskaput ér. Szanika Andrásné kispaszt asszony otthon foglalatosságot kéri a ház körül.

Sok dolgom van — mondja — de szeretem csinálni. Rosszul érezem magam, ha nem lenne munka.

Ilyen háznál öröm is a munka, minden tiszta, rendez. Nem zavarja semmi a nyugalmunkat — mondja Bereczki. — Honnan jön az asszonytárs? — Itt voltam a szomszédban, gyűjtünk a koreaiak részére. — Hallotam már róla, csak az a baj, hogy nekem most éppen nincs pénzem. Nem tudtam, hogy most jönnek hozzá.

Olyan szívélyesen beszél, lát-szik rajta, hogy szeretne adni, de azon veszi észre magát, hogy már nem is a pénz van az eszé-ben. A koreai rokkant katonák-ról beszélgetnek, akik még alig gyógyulnak meg, máris szelnek vissza a frontra. — Nem kímélik az amerikaiakat. Így torolják meg a rajtuk ejtett sebeket — bólogatják el Bereczki. — Várjon csak, asszonytárs! — Bereczki visszamegy. — Ne menjen már el. Nem akarok én kimaradni. Dehogy. Csak most nincsen.

Akkor majd holnap...

Várjon, átszaladok a szomszédba, kérek. Híssen szoltunk

segíteni egymáson. — Szankáné nemsokára jön is. Kézében lo-bogtat egy 10 forintost. — Jobb, ha most adom... — És boldogan fordul be a kapun.

Gilice Lajosné a Kossuth-ut-cában jár. Itt lakik Zs. Nagy Sán-dor kispaszt. Nem valami barátságos ember. A népnevelő elv-társnőt gögösen fogadja a kapu-nál.

A feleségével szeretnék be-szélni — mondja Gilicéné. Zs. Nagy tudta már, hogy miért jön. A piacon, meg itt-ott tebeszél-ték a fejét, hogy mit törődik ő Koreával.

A feleségem nem ér rá, feji a teheneket — akarta elutasítani a népnevelőt.

De mégis szeretnék vele be-szélni.

Végre sikerül bejutnia az ud-varra. Zs. Nagy arról híres, hogy mindkét dicsekszik. Gögösen ma-gyarázza, hogy most milyen nagy fába vágta a fejszét. Építkezik. Ez pedig nem kis dolog. Pénz nélkül nem tudna megcsinálni. Régen nem lett volna rá, bizto-san. Hát nem is, de most igen. Az asszony is örül neki, hogy ilyen sok szép anyagot meg tud-tak vásárolni a házhoz: gerend-át, téglát, léceket. Milyen jó lesz ezt egydarabba látni. Szépen kif-estett szobák, virágoskeri a ház ablaka előtt. — Ezért dolgozom a feleségemmel. Ez így van jól — mondja Gilicéné. — De Phen-janban a koreai emberek házái hogy néznek ki: téglacsomók, tetődarabok jelzik, míg tetteik az amerikaiak az ilyen családi títzhelyeket. — Hát az ott van Koreában, nem itt. — De nekünk itt kell segíteni, hogy azoknak is ilyen házuk legyen újra, mint amilyet Nagy szomszéd épít.

De asszony még adna a vala-menyit, de az ember gögösen kihúzza magát.

Látja, hogy nincs pénzünk. Most nem adok semmit.

A népnevelő elindul tovább. Zs. Nagy a kapuban elgondolko-zik. Még most ott zúg a fejében, amit elmondtak a falu ellenségei: ne adjon semmit. De ha belép a kapuján, csak ott látja a család-ját, épülő, szép otthonát, s egy kicsit elszorul a szíve, mert el-küldte a népnevelőt... Méggye-szer körülnéz, aztán megfordul és megindul...

Gilice Lajosné aztán éppen el-halad az egyik ház előtt, amikor halja, hogy neki kidírtanak. Meg-fordul és látja, hogy egy 90 es körüli öregasszony áll az egyik kapuban. — Azt tudtam már, hogy a mi házunkat elkerüli az asszonytárs — mondja őv. Pár-va Péterné. — Dehogy kerülnék, csak előbb a másik oldalon ha-ladok — nyugtatja meg Gilicéné az öregasszonyt. — Itt sugor-gatom már ezt az öt forintot, hogy odaadjam. Tudja, engem a me-nyem tart, aztán mondtam neki, hogy figyelje magukat, amikor erre járnak. Mert az én váram is a háborúban esett el. En is adni akarok.

Micsoda harcos akarat van eb-ben az öregasszonynak. Az é ke-zesével tényleg segíteni akar. — Kérlek, ne vedd el a pénzt, csak add, ha abba a pénz oda, kedves, abba a pénz oda? Mert van itt, aki azt mondogatja, hogy nem jut el. — Hogyne jutna el, Párva néni. A mi asszonyaink tavaly is eljuttatták. — Arra emlékszem, hiszen nem is adok én a mende-mondára semmit.

Gilicéné alig tud tovább indu-lni. Sokat szeretnének még ha-ladni a koreai anyák helyzetéről, de majd máskor... Máskor is beszélünk még erről!

Zs. J.

Párt és pártépités

Az esti előadóképző tanfolyamokon neveljük harcos propagandistákat

A propagandisták elméleti és módszerbeli felkészülésének to-vábbi javítása a pártoktatás szín-vonalára emelésének alapvető felté-tele" — mondja ki a Politikai Bi-zottság június 5-i határozata. Megyénkben a propagandisták felkészítése, egész évi nevelőmun-kájukhoz, a napokban indul be a 8 hetes nyári esti előadóképző ta-nfolyam. Debrecenben 21-én hétfőn, vidéken 23-án, szerdán kezdődik meg a politikai iskolák vezetőinek nagy munkája. — felkészülés az 1952—53-as oktatási évadra.

AZ ELŐADÓK KIKÉPZÉSÉNEK ez a formája már tavaly is meg volt. Van tehát egy sor tapasztala-tunk ezen a téren. A tavalyi ta-pasztalatok azt mutatták, hogy a kiképzésnek ez a formája bevált módszer, e-érte célját, ahol a part-bizottságok jól foglalkoztak az előadóképzők munkájával. Egy sor hiányosság is mutatkozott azon-ban és ez elsősorban abból adódott, hogy annak idején a tanfolyamok első foglalkozásait úgy szervezték, mint társadalmi részben lazán kezelték. Egyes pártbizottságok mint példái a hajdúdorogi, bihar-nagybajomi pártbizottság nem vette kezébe a sok munkára való hivatkozással az előadóképzők ügyét, nem foglalkozott a hallga-tóival, de a vezetőikkel sem és így nem is tudott kellő kiképzést biz-tosítani számukra.

A tavalyi hiányosságok kikü-szöbölése, valamint a pártoktatás színvonalának emelése megköve-teli, hogy a múlt évvel sokkal job-ban foglalkozunk az előadókép-zőkkel.

AZ ESTI ELŐADÓKÉPZŐKNEK kettős céljuk van: Egyrészt a po-litikai iskolák előadójának magas színvonalú kiképzése, marxista-le-ninista műveltségük, politikai látó-körüik kiszélesítése, másrészt mód-szerbeni segítségadás az iskolák levezetéséhez, párttagjaink nevelé-séhez. Segítség ad abban is, hogy az előadók a propagandamunka szakembereivé váljanak.

A Politikai Bizottság határozata, valamint a Központi Vezetőség leg-utóbbi ülése megszabja a feladato-kat a propagandamunka területén is. A Központi Vezetőség ülése nagy nyomatékkal hívta fel a fi-gyelmet arra, hogy nevelőmunkánk közben egy pillanatra sem szorul-hat háttérbe a kapitalista gondol-kodás csökevényei elleni harc. Szüntelenül harcolnunk kell az em-berek gondolkodásában a kapita-lista maradványok felszámolásáért. Propagandamunkánkban ezért cé-ltudatosan arra kell törekednünk, hogy az opportunista az ellenség-gel szembeni elnéző magatartás felszámolását elősegítsük. Az el-lenséges burzscá nézetek leplez-

se a burkolt és félrevezető módon támadó ellenséges erőket — azok maradványait — a szociáldemokra-tizmust, a klerikális reakciót, a kulákokat, gyilkos ellenségeinket — még állhatatosabban, még na-gyobb felkészültséggel kell leple-zni. Meg kell tanítanunk első-sorban párttagságunkat de a pár-tonkívüli dolgozókat is az ellenük folytatandó még sikeresebb harc módjára

ERRE A HARCRA és a harcra való nevelés módszerére kell taní-tani az esti előadóképzőn. Az is-kolák vezetői és a leendő vezetői munkájukban tartásuk mindenkor szem előtt, szívveljélek meg, amit Krupszkaja írt Lenin elvtársról: „Függetlenül a től, hogy Lenin széleskörű propagandista tapasz-talatokkal rendelkezett, minden egyes felszólalására, minden egyes előadására ismertelésére gondosan felelősközt, felszólalá-sának tervét összeállította.”

Ebből láthatjuk, hogy Lenin elv-társ milyen hatalmas nagy a be-csülte azokat, akikhez szólt, aki-keket tanított. Ezt a példát kell kö-vetnünk mindannyiunknak és min-den egyes foglalkozásra lelkésme-retesen készülnünk kell. Ezt várja tőlünk pártunk, de elvárják azok is, akiknek a nevelése roánk lesz bizva.

Az esti előadóképzők csak ak-kor végezhetnek jó munkát ha állandó és élő kapcsolatban vannak a pártbizottsággal. A pártbizottság propagandisták munkájuk eredmé-nyességének alapvető forrásán a pártbizottságokkal való szoros kapcsolatot a pártbizottságtól ka-pott állandó támogatást jelölik meg. Az előadóképzők vezetői és hallgatói a munkájukban felme-rülő problémákkal forduljanak közvetlenül a pártbizottságok tag-jaihoz és azok gazdag tapasztala-tait igyekezzenek munkájukban felhasználni, gyümölcsöztetni. A propagandisták, tehát az esti elő-adóképző hallgatóinak feladatuk nem korlátozódik csupán a tan-folyamon való részvételre, a tanu-lásra. Emellett egész évi erejük-nyes munkájuk fontos feltétele az is hogy jól ismerjék az alsófokú pártoktatás rendszerét, tisztában legyenek azokkal a feladatokkal, amelyek a politikai iskolák meg-szervezésével járnak. Rést kell venniük közvetlenül a különböző tanfolyamok előkészítésében, meg-szervezésében. Kapcsolódjanak be az alapszervezetek előkészítő mun-kájába, mert ezzel nemcsak az alapszervezet számára nyújtanak segítséget, hanem maguknak is hasznos tapasztalatokat szerezhet-nek.

AZ ESTI TANFOLYAM hall-gatóinak elsősorban tisztában kell lenniük azzal, hogy a jövőben a fő figyelmet a párttagok és tag-jelöltek eszmei színvonalának eme-lésére, marxista-leninista képzésé-re, harcos szellemben való nevelé-sére kell fordítaniok, s a párt ere-jét ezzel kell megsokszorozniok. Érezzék: ennek a munkának elvé-gzése nem kis mértékben rajtuk múlik. Megbízásuk fontos párt-munka, amely igen nagy felelős-séggel, sok munkával jár. Meg kell, hogy értsék, a párt éppen azért választotta őket ennek a ne-héz feladatnak az elvégzésére, mert bízik bennük. Az elmúlt év tapasz-talata bizonyítja, hogy a propa-gandamunka terén az elvtársak jól látták el feladataikat.

Ennek ismerete és az a tudat, hogy a követelmények erősen megnövekedtek arra ösztönözzék az előadóképzőn résztvevő minden elvtársat, hogy a tanfolyamon az eddigieknél is sokkal jobban ta-nuljon, hogy elsajátítsa, illetve ki-bővítsse azt a tudást, amelyre vá-lóban harcoságra, előadóképzés-ségre, szocialista hazaszeretőre tudja nevelni a hallgatókat.

Esenczkj Bertalan MB, agit. prop. oszt. pol. munkatársa.

KULTÚRMUNKA — VAGY DOLOGIDÓ?

— Hogy megy a kultúrunka? — Most sehogy. Nyárra beszün-telük, mert mások a feladatok.

Szinte neveléses mégis sokszor kap az ember ilyen értelmű fele-léteit falvainkban komoly kulturális vezetőktől is. Ez arra mutat, hogy sokan még ma sem látják tisztán a kultúrunkánk lényegét. Nem lát-ják azt, hogy Sztálinvárost építeni és új kultúrát építeni ugyanannak a dolognak két oldala, hogy a ter-melési és kulturális feladatok nem választhatók el egymástól még fa-lu helyen sem. De nem látják azt sem, amit Rákosi elvtárs mondott, hogy „az osztályharcban nincs lé-gyeres tér”, „ahol mi nem vagyunk, ott az ellenség!”

Vannak aztán olyan helységek is, ahol ugyan nem függesztik fel a kultúrunkát a nyári munkák idő-számára, azonban elvontkozottat-ják a től: semmi köze nincs a so-ruló feladatokhoz. Ilyen például Derecske, ahol már szinte hagyományszerű gyakorlat ez. A múlt nyá-ron a legnagyobb dologidőben, az-tán a gabonabeszolgáltatás idő-szá-mában a „Geroldseini nagyherceg-né” című 3 fejezetű nagyopera-rettet próbálta a helyi kultúrso-por és idén is nagyobb szabású mű-sorokkal bibelődnek

Kultúrpolitika

Berettyóújfaluban azonban lát-ják a kultúrunka jelentőségét. Érzik azt a nagy felelősséget, ami kultúrunkásainkra hárul dolgozó parasztságunk öntudatának növe-lésében az állam iránti kötelezett-ségük becsületesebb teljesítésében. Példát lehet venni munkájukról. A József Attila kultúrterthon meg-nyitotta a mezőgazdasági termé-keletudományi, gazdaságonyi szak-körök foglalkozásainak számát er-re az időre, az írói és művészeti szakkörök munkáját pedig na-gyobb, terjedelmesebb művek írá-sa illetve betanulása helyett rövid a soronlevő feladatokat közvetlenül elősegítő műsorok összeállítására

állította. Az írói szakkör munká-jának gerincét most élenjáró dol-gozóinkat közönlő rigmusok, csaszuskák írása képezi és a szin-játszó, táncos, énekes szakkörök is ilyen jellegű műsorokkal készü-lnek.

Népszerű a diapozitív vetítés, melyet a legjobb dolgozók lakásán tartanak és erre meghívják a szomszédokat. A kultúrterthon kis bádorgatója is ismertek a község-ben. Kíváncsian lesik, kinek a ke-rülésére kerülnek a piros dícsőség láblák és klere a feketék, amelyek a dícsőségű távollállókak jelzik, a jelzett személy nem nagy öröme-re. Nagyobb forgalom idején rö-p-cédulákat osztogatnak a kultúrter-thon aktívái. Ezeket a jól dolgozó-kat népszerűsítik, megbírálják a lemaradókat és kipellengérezik a szabotáló kulákokat. Ugyanez a

célja a „zacszkómozgalomnak” is. Kis cédulákat készítenek erről és azok a népboltok, földművelés-zo-vekezetek zacszkókra ragasztva terjesztik.

Ezeket a kiváló kultúrpolitikus módszereket még fokozottabb mér-tékben alkalmazzák az elkövetke-zendő hetekben, a gabonabeadás időtartama alatt. Bizonyos, hogy munkájuk nyomán egyre több gabonát gyűlik magtárunkba, hogy aztán traktorra és kombájna vál-tozva vigye dolgozó parasztságunk, egész népünkkel a gazdagabb jövő felé.

Igy termékenyül meg falvaink nyári kultúrunkája, így segíti a szocializmus építését.

Példájuk legyen ösztönző min-denütt, ahol ezt eddig nem lát-ták... — Oby —

A biharkeresztesi járás dolgozói felhasználják a sajtót mindennapi munkájukban

A biharkeresztesi járásban komoly hátralekó voltak a sajtó-árából. Ennek oka az volt, hogy az územekbe nem tudták kijut-tatni a lapokat és nem voltak sajtófelolvasók, aktívák, akik egy-nileg is elbeszélgettek volna a sajtóolvasás fontosságáról, s egy-egy fontosabb cikkről. Döntően hozzájárult ehhez a hiányosság-hoz az is, hogy a járásunk ter-ületén a pártszervezetek vezet-lősége, maguk a párttitkár elv-társak sem fordítottak kellő gon-dot a sajtóval való foglalkozásra. Ennek „eredménye” lett az hogy a biharkeresztesi géppállomáson a 120 dolgozó közül csak két dol-gozónak járt a pártlap. A gépp-állomás párttitkára, Veréb János elvtárs több esetben úgy javas-lkozott, hogy nem ér rá a sajtó-olvasást elvégezni. Hasonló hiá-nyosság volt a biharkeresztesi állami gazdaságban, valamint a Komádi Kendergyárban. Ezeket a helyeken nem tudták biztosí-tani a sajtó kijuttatását a terü-leten kint lévő dolgozókhoz és

sok esetben olyanok vitték el az újságokat, akik nem is rendel-ték meg.

A legutóbbi időben megválto-zott a helyzet a biharkeresztesi géppállomáson és a Komádi Ken-dergyárban. Ugy a Kendergyár-nak mint a géppállomásnak sajtó-felolvasó és aktívái vannak, akik gondoskodnak a sajtónak a dol-gozókhöz való eljuttatásáról, egyes fontosabb cikkeinek a megvitásáról és új olvasóknak a beszerzéséről.

A biharkeresztesi állami gaz-daság párttitkára, Nagy István elvtárs azonban még mindig nem kellően gondoskodik a sajtó-olvasásról és a területén megvan a sajtófelolvasó és sajtóolvasók, de munkájukhoz nem kapnak meg-felelő segítséget és ellenőrzést a pártszervezet részéről.

Ahhoz, hogy az eredményein-kezt a járás területén megszilár-dítsuk és fokozzuk, feltétlenül szükséges, hogy a járási pártbi-zottság oszlatóvezetői, politikai munkatársai, községi és üzemi

párttitkár elvtársaink még foko-zottabban tartásuk kezükben az irányítás és ellenőrzés munkáját a sajtó vonalán is. Rendszeresen számoltassák be a községi esücs-sajtófelolvasókat, üzemi sajtófelol-vasókat a végzett munkáról. Na-gyon fontos az, hogy a május havi hátralekó részletekben való befizetését biztosítsák. — Ugyancsak biztosítsák a sajtó-könyveseknek a rendszeres kezelését, annak havonkénti rendezését. Növeljék a sajtó-olvasókörök számát és fordítsa-nak nagy gondot a csepőgépek-nél az ebedi alatti sajtófelol-vasások megtartására.

Ma a biharkeresztesi járásban sokkal többen olvassák a sajtót, mint két hónappal ezelőtt. Az olvasókörökön és a felolvasáso-kon dolgozók megserették a sajtót és fel is használják min-dennapi munkájukban.

Ölveti Lászlóné, biharkeresztesi J. B agit. prop. titk., l.

A KOMMUNIZMUS ÉPÍTÉSÉNEK ORSZÁGÁBÓL

„Hittünk abban, hogy ez így lesz...”

„Dicsőség a Volga-Don építőinek!” — kiáltották az emberek, akik tanúi lehettek a két óriás folyó egyesülésének. „Járj szerencsével Volga-Don!” — mondogatták az új meggyőződésű emberek. A nagy nép ez a szavak álma valóra vált...

A Volga-Don hajózható csatorna azóta végig haladt az első hajók... — A Csimjanszki tenger víze több mint 100 km-re behatolt a Don-menti sztyeppék mélyére! A Csimjanszki Vízierőmű már lipari áramot szolgáltat! Megváltozott minden a Don mentén...

Nyár van. A sztyeppe smaragd-zöld. Azelőtt ilyenkor porfelhőkkel kavart a forró szél a kiszáradt sivatagban. Így volt még a múlt esztendőben is. Most pedig a Volga és a Don között tavak és öbölök vízzel fodrozza a szél. Viz fakadt a már hosszú idő óta kiszáradt sztyeppi kutakból, buján nő a fű ott is ahol azelőtt nem látott senki zöveget. És a gabona! A hosszú kilométerekre nyúló táblák soha nem látott gazdag termést igérnek.

Régebben, ha éjszakánkint haragot hullt a sztyeppére, nyomban felfel is száradt, most pedig megmarad estétől egészen addig, amíg a nap már magasra hág. Azelőtt nem volt a sztyeppéken eső, most pedig bőven hull. Mindezt a csatorna segíti elő...

A sztálingrádi területi Logovszkoje új falu, Lakosai a Volga-Don csatorna vizével elárasztott területekről jöttek ide. A falubeli „Kirov” kolhoz már megkezdte a gyapotültetvények öntözését. De a Volga-Don vízét öntözi majd a kolhoz valamennyi földjét, legelőjét és gyümölcsösét. A „Kirov” kolhozban két év múlva már ezer hektáron öntözött bőséges gyapotföldje lesz. Jövedelme pedig 400.000 rubelről 3 millióra nő...

Logovszkoje falu lakosának élete gyökeresen megváltozott.

Várossá fejlődött, ha mondjuk — bővültek az idős kolhozparasztoi.

Igaz van, épül már a halakoztervező és a tejjelápoló üzem és — ami a legfontosabb — a kikötő. Az egykor sivatag sztyeppére a bőséges korszak köszöntött be...

A személtárolókerület dol-

gozóit írták a nagy Sztálinnak: „Jegéretet teszünk Önnek, hogy rövid idő alatt elsajátítjuk az öntözéses földművelést és a Volga-Don drága vizét a lehető legjobban felhasználjuk. Becsülettel teljesítjük az előttünk álló feladatokat...”

I. Skrijev, az egyik gép- és traktoros traktoros brigádvezetője a többiek között ezt írta:

„...a víz már elérte a szomszédos kolhoz földjeit. Minden órában várjuk, hogy hozzánk is eljutt. Feltételek áradataiban szinte már halljuk a búzakalászatok susogását. Köszönjük Önnek Sztálin elvtárs!”

Egymásután helyezik üzembe az új, hatalmas öntözőcsatornákat, amelyek dúsgazdag terméshozamot biztosítanak a szovhoz- és kolhozföldeken. A Volga-Don igazi gazdagságot visz azokra a helyekre, ahová — úgy látszott — soha nem jut el a víz. De a víz megérkezett és örökre összeforrta a sztyeppi fájállal.

A Csimjanszki kerület egyik legfontosabb mezőgazdasági ága a szőlőművelés. A szőlőkertek túlnyomó része azon a helyen volt, ahol most az új tenger hullámzik. Több mint százezer szőlőtőkéket kellett áttelepíteni. A szőlőtőkék már firtósodnak új helyükön.

A Csimjanszki tenger partján sudár, fiatal fák nyulnak a magasba. A parton épült új iskola falára táblát helyeztek, amelyen ez áll: „Tengerparti sétány”.

A szovjet emberek birtokukba vették az új tenger, az ember által alkotott csodálatos művet.

Az egész csatorna mentés tovább folytatják a fásítást. Eddig 150 ezer fát ültettek el. 1953 végéig a Volga-Don csatorna partján 23 millió fát és cserjét ültetnek.

Borisz Po'evoj a híres szovjet író „Hajóval a vízválasztón keresztül” című cikkében a többiek között ezeket írja:

„Elhajózunk az egyik új település mellett. A kis sztyeppi városka lakói, akik szintén a csatornaépítők közül valók, itt is a partra

sietnek, mikor meglátják gőzössünet. Valaki a parton hangtölcsért formálkezeből és így kiáltja: „Üdvözlünk hajósainkat! Vegyétek minél előbb birtokotokba csatornákat!”

Alkonyodik. Az esti pírban kirajzolódik a vízválasztó építményének körvonala: a csatorna felélt szinte lebegni látszó vasúti híd, amelyen ebben a percben gördül át a hosszú tehervonat, a volgái vízlepcső utolsó szilipjének, a 9. szilipnek a dombok fölött magasba nyúló tornyai.

A mesterséges dombok között hol megjelennek, hol eltűnnek a lépkedő ekskavátorok emelőkarjai. Ezek a gépek most a csatorna partján egyengetik az általuk kiemelt földhalmokat.

...A vízválasztón igen széles a csatorna. Csaknem 30 km hosszú sárgában itt nem látunk olyan hatalmas hidrotechnikai létesítményeket, mint a volgái vízlepcsőnél. Egyenes víziút áll a gőzös előtt. A partokon vörös és zöld fényjelzősek világnak.

Közelednek a fények. A gőzössünet lassan hozzácsatlakozik a 10. szilip betonkikötőfalához.

Áthaladtunk a vízválasztón. A gát mögött a bereszlavi vízgőzturbináknak medence víze ragyog a holdfényben. Előttünk áll az út a Don és a Csimjanszki tenger felé. De most már nem felfelé megvált, hanem leereszkedünk.

A „Bugyonyij” kolhozban az öreg kozákok levelet írnak a kommunizmus zseniális építőjének, Sztálin elvtársnak. Pjotr Prohorovics Krasznocsekov tollbmondja az „Irnoknak”:

„Mi most a sztyeppi tenger partján lakunk...”

— Irjad! — szól közbe Ivan Tyimofejevics Pankratov. — Hittünk abban, hogy ez így lesz. Ez a gondolat élt már nagyapáinkban is.”

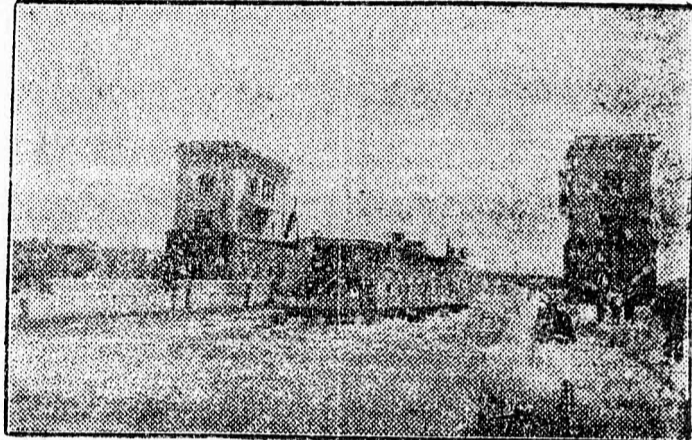
Az „Irnok” tollja gyorsan sereget a papíron. Az öreg kozákok szigorúan figyelmeztetik:

— Nem felejtettél el köszönetet mondani Sztálin elvtársnak? Szívvel, lélekkel fakado szavak kellenek ide...

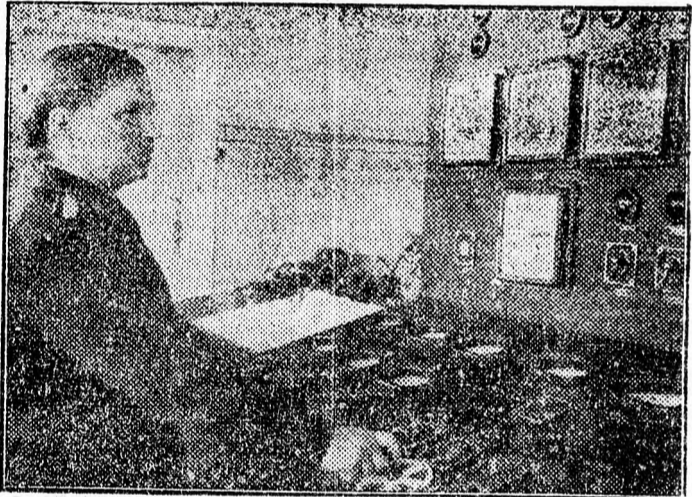
Tizenöt éves a Moszkva-csatorna

Tizenöt évvel ezelőtt adták át a forgalomnak a 128 kilométer hosszú Moszkva csatornát, amely összeköti a Volgát a Moszkva folyóval. A Volga vizét zsilipek lépcsője emeli fel 38 méter magasba és még meredekebb vízlepcsőn ereszkedik le a csatorna a Moszkva folyóhoz. A csatorna útvonala mellett vízierőműveket, szivattyúállomásokat, duzzasztógátákat, kikötőket, zsilipeket és víztárolókat építettek. A legnagyobb víztároló a „moszkvai tenger”, 327 négyzetkilométer kiterjedésű.

A Moszkva csatornán az elmuft 15 esztendő alatt tíz és tizmillió tonna különböző teherátut szállítottak. A Szovjetunió fővárosa folyamán kikötőjéhez naponta érkeznek teher- és személyszállító gőzskaravánok az ország legkülönbözőbb vidékeiről.

A Moszkva-csatorna egyik szakaszán áthalad a menetrendszerű hajó.

Sz. Sztjepanova diszpécserő a Moszkva-csatorna egyik zsilipjének kapcsolótáblájánál a csatorna hatalmas gépeinek munkáját.

EL

Egy pillan

Az aratás befejező Biharban és csak megkezdődött a csónabegyűjtés eddig azt mutatják, hogy vetkezesebben k

Derecskei J. Tanácseln. Széni I.

Nagyföldi J.

B-ujfalusi J.

P-ladányi J.

Polgári J.

Debreceni I.

Debrecen város

B-keresztesi J.

ahol most áll a gabona, meg kell tehát a headást, nem szá a legkisebb lazasság sák végre következő nécsok a törvény kalmazták a felem szemben, akik 24 ór teljesítik beadásukat tásakk el a helyszá akik — semmibevéve két napon belül nem

Varga Sándor dol

Nemes Balázs bihar a géptől e

Mozgós

A kolhozban folyik a betakarítás

Írta: ANATOLIJ FERENSZ

apró fények: a szerű lámpák. Meggyorsította léptét, s egyszer csak ragyogó villanyfénygel megvilágított terepre jutott. Az oszlopnál Ivan Gulajev villanyserelő éppen akkor szedte le lábáról a műszóvasakat, amelyek csörömpöbe hullottak a földre. Sztjepán Ivanovics Dömlatov gépkész pedig a eszplógép dobjára támaszkodott.

Még ilyen későn is fenn vaggatok vagy már ilyen korán felkeltetek? — köszöntött rájuk a párttitkár.

— Holnap kezdődik az aratás — felelte csendesen Ivan Gulajev — és közheltem, Andrej Ivanovics, hogy emiatt a részleg miatt az idén sem kell nyugtalanokotnia. Munkára készen állunk, a gépekkel nem lesz semmi baj! — és meleg szeretettel megveregette a motortestet.

— Akár nyomban megkezdhetjük a csépetést! — tette hozzá Dömlatov, a gépkész.

— Tudom jól, — mondta a párttitkár, — hogy a ti részlegetekkel nem lesz semmi baj... Csak éppen nem akarod azt mondnom, hűt gondoltam, elátogatok ide... Itt töltöm az éjszaka hátralévő részét... Gyujtsatok le, elbúcsúak!

Igaz van, a kolhozelnököknek: a szél szétkergette a felhőket. Másnap csak egy-két felhőszelvény úszott az égen. Tízórá a nap és meleg szél fúj, ami kiűződen száritolta a gabonát... A természet azonban szeszélyes, ki tudja, holnapra vagy holnapután nem ke-rekedik-e megint eső, sietni kell hát a munkával, ameddig lehet. Ilyen bizonytalankodó időben a munka jó megszervezése és gyorsasága dönt el mindent...

Nem volt baj sem a szervezéssel, sem a gyorsasággal. A fedett szerű alatt éjjel-nappal dűbörgött a két elektromos eszplógép dobja. Minden huszonnégy órában 12 tonna gabonát eszplétek ki, de ez még nem minden... Kint, a földeken is dolgozott egy eszplógép...

Bruszkov, a kolhozelnök, meg Gutálin, a párttitkár egy nap ötször-hatször is elátogott a fedett szerűhöz, ahol a villany-csésés folyik. A szerűhöz, amely hosszú árnyékot vetett az útra, egymásután érkeztek a kévékkel megrakott fogatok. A gépnél megte-tek a szások pelyvától megtisztított kiválogatott gabonával.

Kláva Zinovjeva, a fiatal agrónómus az egyik még be nem kötött szákhöz támaszkodik és gyönyörűséggel szűri át az új gabonát egyik kezéből a másikba. Az aratás mosoly és elégedettség. A rostánál dolgozik Zina Vlaszova, a kolhozmozgósok vezetője. Kára egész brigádjával. A lány

Ejtel körül ért véget az

összevont párt- és kolhozmozgósok. Az értekezlet résztvevői szót váltottak, most látni csodál- tokban folyt a szó, de mindenütt egy tárgyalt: az előttük álló feladatokról. Esős idő volt kálidás- ban, ami uszdelemmel fenye- gette a jónak ígérkező termést. minden erőfeszítésem kell te- hett az aratásra, hogy a gabonát idejében beadhassák. Ezzel a tárgygyal foglalkozott az esti gyű- lés is.

Gutálin, a párttitkár, Bruszkov, a kolhoz elnöke és Zina Vlaszova, a kolhozmozgósok vezetője utolsónak hagyta el a kolhoz- vezetőség épületét. Erős szél fúj. Lobogtak az oszlopokon füg- gő utcai lámpák és felhőket kergettek a fekete égboltozaton, ahol csak itt-ott csillantak meg a jávóli csillagok. Az ártéri ré- tek mellett homályosan villant a folyó szalagja, a fák esőverte lombjai susogtak.

— Reggelre — mondta a kol- hozelnök — a szél elkergeti a felhőket. — Munkához kell lát- nunk.

— Bizonny, Zina — fordult a párttitkár Vlaszovához — a ga- bonabeadást az állam részére augusztus 15-ig teljes egészében teljesíteniük kell!

Zina melegen csengő hangja erőteljű sugárzott: — A kolhozmozgósok minden erejüket megfeszítik...

— Ez kevés — vágott közbe a párttitkár — a ti feladatok, hogy az egész ifjúság feszítse meg minden erejét...

— Fellelkészítjük mi nemcsak a fiatalokat, hanem az idősebbeket is — mondta Zina.

— Egy negyvenöt éves kom- szomolista már is találtatok — mondta vidáman a kolhozelnök és magára mutatott. — Mind- járt nyergelek s átlavagolok Szurovóba, a cementgyárba... Elés alatt jött ezekben az ö- löt, hogy náluk a sztyeppén na- gyon jól széttergethetnék a ga- bonát, mielőtt a begyűjtőhelyre szállítanák... Gyorsabban men- ne a dolog!

— Kitűnő ötlet — helye- selt a párttitkár. — En meg be- nézek a fedett szerűhöz és elter- őrzöm a villany-csésplógépek fel- állítását... Te, Zina, meg menj haza, aludni...

A fiatal lány mosolygott: — Ki tudna most aludni? ... Elmegyek a konyhakerti munka- csapathoz, amely egész éjszaka dolgozik, hogy reggelre ott le- hessen a cséplésnél...

Már búcsúzott és nem is... Gutálin a párttitkár meleg sze- retettel nézett utána:

— Nagyszerű lány ez a Zina... és a kolhozmozgós is... Milyen derekasan dolgozik a múlt ara- táskor is... A képekötés normá- ját mindennap kétszeresen túl- teljesítik...

Kezet szorított a kolhozelnök- kel. Utjuk most elvált, de reggel megint együtt lesznek. Kinn a földeken, az aratásnál...

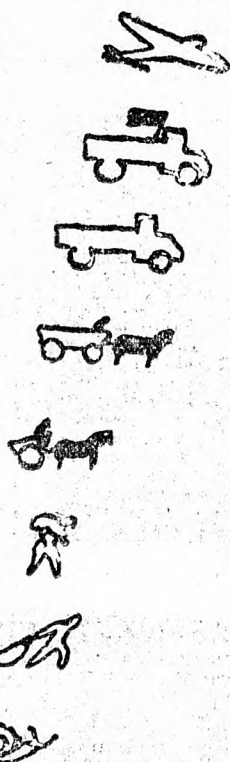
A párttitkár csendesen ballagott az éjszakában. Csak a cigarettája parazsa világított, de az éjszaka sötétben is felvillantak

ELŐRE A BEADÁS GYORS TELJESÍTÉSÉÉRT!

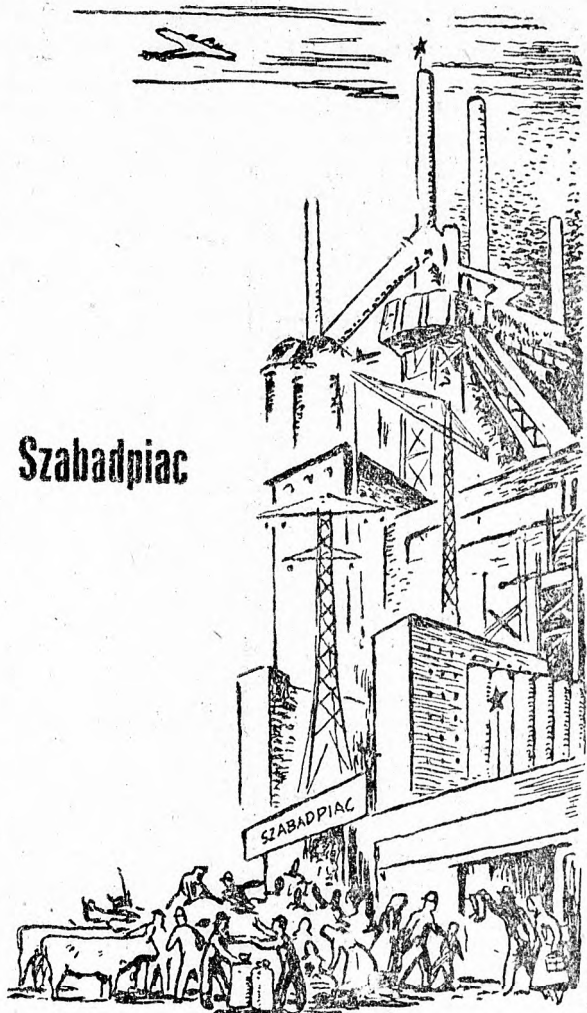
Egy pillanatot se késsenek tanácsaink, javítsák meg a begyűjtés munkáját

Az aratás befejeződött Hajdú-Biharban és csaknem mindenütt megkezdődött a cséplés, de a gabonabegyűjtés eddigi eredményei azt mutatják, hogy sokkal követezetesebben kell harcolniok a tanácsoknak és fokozniok kell a felvilágosító munkát annak érdekében, hogy egyenesen a cséplőgéptől teljesítse parasztságunk beadási kötelezettségét. Megyénkben szűgyen a 18-ik hely,

Derecskei j. Tanácseln. Széni I.	5,71
Nagyrétai j.	5,31
B-ujfalusi j.	4,33
P-ladányi j.	4,20
Polgári j.	2,95
Debreceni i.	2,16
Debrecen város	1,52
B-kkeresztesi i.	1,14

Szabadpiac

ahol most áll a gabonabegyűjtésben, meg kell tehát javítanunk a beadást, nem szabad megtérni a legkisebb lazaságot sem. Hajtsák végre következetesen a tanácsok a törvény előírásait, alkalmazzák a felemelést azokkal szemben, akik 24 órán belül nem teljesítik beadásukat és számoltassák el a helyszínen azokat, akik semmibeveve a törvényt, két napon belül nem tesznek ele-

get az állammal szembeni kötelezettségüknek. Mindenekelőtt fokozniuk kell a felvilágosító munkát, megmagyarázni újból a dolgozó parasztságunknak, hogy a hanyagok saját magukat, de az egész községet megkárosítják, késleltetik a szabadpiac elnyerését. A július 17-i állapotnak megfelelően a járások között a mellékelt sorrend alakult ki.

A kenyérgabonabeadásban a püspökkladányi járás érte el a legjobb eredményt, de lemaradt a takarmánygabonabeadásban. Ebben viszont a derecskei járásé az

első hely, s mivel kenyérgabonabeadással is jól áll, így került a megyei versenybizottság értékelése szerint az élre.

Cséplés helyett lényképezés

Azért folyik a harc, hogy a legkisebb legyen a szemvesztés és minél több kenyér jusson a dolgozók asztalára. A rohamos fejmelegedés és a tartós szárazság még jobban megköveteli a munka meggyorsítását, mert a rendkívül gyorsan érett gabona könnyen pereg. Minden gépet a legkövetesebben ki kell tehát használni és ezt a tanácsoknak minden rendelkezésre álló eszközzel segíteni kell.

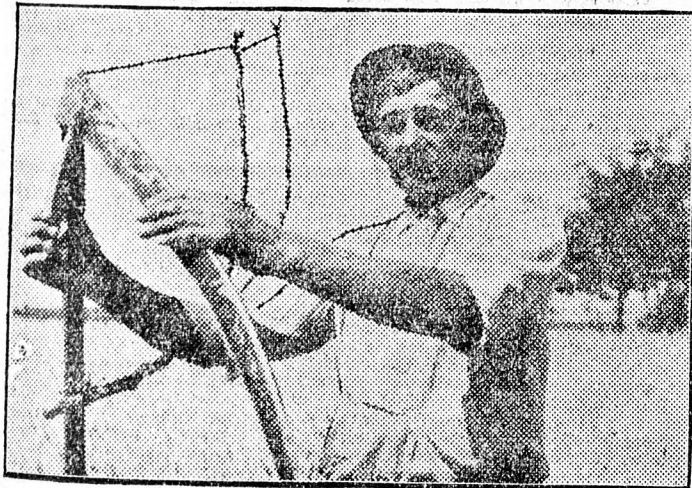
Nem úgy mint a Megyei Tanács népművelési osztálya, mely azt az utasítást adta a nádudvari gépállomásnak, hogy Bere Irén kombajnvezetőt küldjék be hétfőn Debrecenbe, mert felvételt akarnak készíteni róla.

Mennyivel helyesebb lett volna, ha a népművelési osztály kint a búzaföldön készíti felvételt a kombajnvezetőről.

Bere Irént Majoros elvtárs politikai helyettes hozta be hétfőn Debrecenbe motorról s így csaknem egy egész napra ketten is kiestek a termelőmunkából, a népművelési osztálynak az a feladata, hogy kultúragitációs munkájával segítse meggyorsítsa a termelést, nem pedig az, hogy akadályozza.

Baromfival etette a búzát a kulák

G. Szabó Józsefné 21 holdas biharnagybajomi kulákasszony a napokban 25 kéve búzát hozatott hazá a földjéről és a baromfival kezdte etetni. Idős Nemes Károly, a December 21 tsz dolgozója észrevette és leplezte aljasságát, amivel a dolgozók kenyéret akarta megkisebbiteni. Hedri Szabóné, — ahogy a községben nevezi — azért felelni fog a bíróság előtt.

Varga Sándor dolgozó paraszt élenjár a terménybeadásban.

Nemes Balázs biharnagybajomi dolgozó paraszt az „első eresztést” a géptől egyenesen a begyűjtőhelyre vitte.

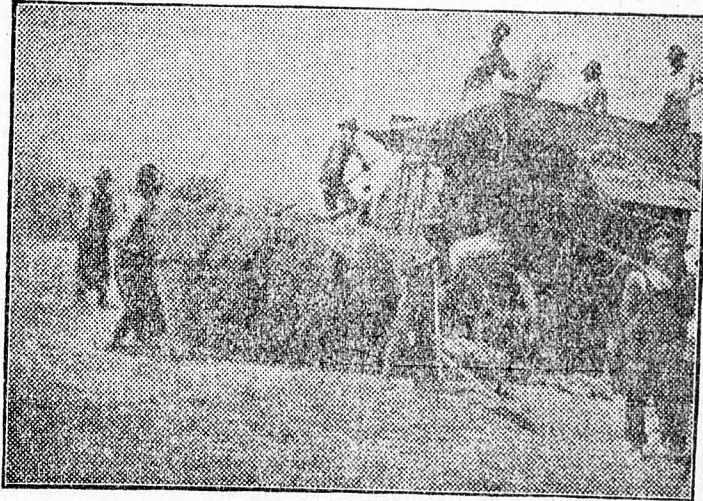
Gyors csépléssel és terménybeadással védjük a békét

A megye párosversenyre lépett Szolnok megyével, vállaltuk: a cséplést augusztus 10-ig befejezzük, a termelőszövetkezetek és az egyéni dolgozó parasztok pedig augusztus 15-ig, 16-ra a gabonabegyűjtést is befejezzük. A megye falvaiban százával vannak már dolgozó parasztok, akik nem várják meg a cséplés utáni 24 órát, a beadás törvényben előírt határidejét, hanem már az első búzát az „első eresztést” viszik a raktárba.

Igy tettek Biharnagybajomban Nemes Balázs és Varga Sándor egyéni dolgozó parasztok is. A mázsáról vitték a zsákokat egyenesen a raktárba. Így mutatták a jó példát, így kell cselekedni, hogy minél gyorsabb legyen a begyűjtés üteme és megyénk legyen az első. Hajdú-Bihar most még az utolsók között van az országos versenylistán, de hétfőn a legtöbb helyen már megindul a búzacséplés és, ha követjük az élenjárókat, biztosítani tudjuk megyénk gyors előrehaladását.

A kenyérszűgyen élenjáróit dolgozó népünk mélyes szeretete övezi és ennek a szeretetnek a megnyilvánulásait napról-napra láthatjuk falvainkban. Hangszórók hirdetik az élenjárók neveit, kapuját féldíszítik virágokkal, őt magát köszöntik zene szóval, kultúrműsorral. Ebben a megtiszteltetésben volt része Biharnagybajomban Somogyi Mártonnak, a December 21 tsz tagjának, aki leányával 8000 négyesdől búzát vágott le.

A Rákóczi Ferenc úttörőcsapat tagjai felkeresték a búzaföldön és ott nótával köszöntötték őket.

Kara Imre derecskei traktoros 150 százalékot ért el a cséplésnél.

A Rákóczi úttörőcsapat köszönti a legjobb dolgozókat.

Mozgósítsatok minden erőt a behordásra és cséplésre!

